

Verda Voĉo de Doksy

INFORMATIVNÍ, POUČNÝ A ZÁBAVNÝ OBĚŽNÍK LETNÍ KOLEJE ESPERANTA V DOKSECH
INFORMA INSTRUA KAJ AMUZA BULTENO DE SOMERA ESPERANTO-KOLEGIO

Březen 1952

REFREŜIĜO NUNJARA

Rapide alproksimiĝas printempo. Estas ankoraŭ malvarme, sed la suno pli gaje ridetas. Ekmatene oni povas aŭdi kantadon de turdoj. La naturo prepariĝas al nova vivo. Nova vivo, nova espero, nova optimismo.

Ankaŭ ni, esperantistoj (esperante esperantaj) prepariĝas al nova laboro. La tempo rapide pasas kaj ne daŭros longe, kiam antaŭ ni staros somero – somero kun libertempo. Somera refreŝiĝo – ĉu ĝi rilatas nur al la korpo? La ĉefa afero estas refreŝiĝi ne nur korpe, sed ankaŭ anime. Kaj kie plej bone refreŝiĝas esperantistoj? Kompreneble inter gesamideanoj.

Tiuj, kiuj partoprenis la Someran Esperanto-Kolegion en Doksy certe demandas: Ĉu ĝi nunjare okazos? „Jes, karaj, ĝi okazos!“, diras ni. Hodiaŭa Verda Voĉo estas la unua „hirundo“ nunjare alportanta tiun ĉi ĝojigan sciigon. Vi legos sur la kvara paĝo tion, kion vi jam delonge atendis. Vi ekscios ne nur pri okazonta Somera Esperanto Kolegio en Doksy, sed ankaŭ pri ĝia filio en Altaj Tatroj.

Do vi ĉiuj, kiuj duonjaron rememoris je Doksy nun jam ĝoje atendu. Venu al Doksy aŭ al Tatroj. Inter gesamideanoj vi certe refreŝiĝos kaj korpe kaj anime, ĉar vi sentos vin hejmece.

Ant. Slanina

Eli Urbanová

N I M F O J

Miksité ŝvebas en kastelĝardeno
Odroj pezaj de jasmén kaj rozoj
Kaj jen dancante meze de baseno
Kliniĝas nimfoj en tre ĉarmaj pozoj

Diskrete, ĉaste trema ondspegulo
Redonas ilin tra iriza duŝo.
La tempo pasis... Jam mi, revulo,
Ĉi tie ofte haltis pro kortuŝo

Zefir' facila mi decidis esti
la ŝultrojn kisi sub asperĝ' fontana
en bukloj blondaj en moment' eknesti
al nimfoj flustri pri l' sopiro vana.

Eĉ nun mi revojn teksas – tamen sveno
Jam grizpatine kuŝas sur la koro...
La nimfoj restis junaj ĉe l'jasmeno
kaj dancas plu kun rido el marmoro.

(La poemo estis premiita okaze de la „IV. Floraj Ludoj“ en Doksy 1951.)

Doksy žijú a budú žiť...

Dnes, po určitom časovom odstupe, keď dva plné týždne samideánskeho spolunažívania v Doksoch prešli do mora trvalých spomienok každého účastníka, netreba nám namáhavo vyvolávať v mysli jednotlivé chvíle nášho vzájomného pobytu v brehu Máchovho jazera. Netreba nám dodatočne vytvárať azda vyblednutý obraz šťastného bratskeho ovzdušia, netreba hľadať, čo bolo krásne. Netreba vyvolávať nedávnu minulosť, lebo všetky dni minuloročného „doksovania“ sú jasným a nezabudnutelným odrazom tých nevýslovne krásnych chvíľ, ktoré sme prežili v najharmonicknejšej shode pod žiarivými lúčami zelenej hviezdy.

Vy, drahí samideáni zo Šumavy a zpod Krkonošov, od Brna i z Ostravska, boli ste nám, slovenským samideánom, vždy rovnako blízki. Ale až lanského roku v Doksoch sme sa presvedčili o tom, že zemepisná vzdialenosť od Košíc po Doksy je tak ľahko preklenutelná, ako v rozprávke. Skutočne ako v rozprávke... Dva týždne v kráľovstve zelenej hviezdy, dni radostné a plné celoživotných dojmov, keď človek zabúdala na čas a chcel ho zastaviť, aby neuplynul tak ukrutne rýchlo... Žili sme tam ako jediná veľká rodina, verní Zamenhofovmu ideálu ľudského sbratania. Boli sme ako deti v raji, naša práca bola veselou, hravou zábavou a prinášala radosť všetkým. Spomeňme si, drahí samideáni, na naše piesne a básne, na hlas toho mohutného speváckeho súboru, ktorý spieval s oduševnením nezabudnutelné Ave verum... Alebo na naše vychádzky do prírody, všade krásnej, no v Doksoch jednako najkrajšej...

A keď sa vám srdce sovrie nostalgickým smútkom za tými šťastnými dňami, nehovorte, že patria minulosti. Nie! To všetko je iba začiatok. Začiatkom nášho i vášho šťastia, najmä šťastia našich nových samideánov, bol lanský pobyt v Doksoch. Je nemysliteľné, aby sme si nevytvorili pokračovanie tohoto pobytu v budúcnosti, aby sme neposkytli možnosť aj svojim najdrahším načerpať toľko posily za niekoľko dní v samideánskom prostredí. Preto sa už teraz usilujte o to, abyste našli plné porozumenie so strany svojich priateľov a známych pre vec nášho letného kolégia v budúcnosti.

Verím pevne, že sa v léte znova stretieme v Doksoch, drahí samideáni, že prídete nielen z Čiech a Moravy, ale vo veľkom počte aj vy zo Slovenska a že naše rady vzrastú a náš spev pri brehu jazera zaznie ešte mocnejšie. A po dvoch týždňoch „doksovania“ prídeme všetci na Slovensko, aby sme tu, pod vysokými horskými masívmi Tatier pokračovali v radostnej práci za blaho ľudstva.

Nezabudnite po čas tohoto roku ani na chvíľu, že rady nás, esperantistov, ustavične rastú, a tešte sa už teraz na dni nášho letného kolégia. Majte doveru, až krása, radosť a dobro budú triumfovať v ľudských srdciach. Žite v plnosti esperantskej nádeje a zostaňte širitel'ami esperantského bratstva.

Magda Speppová

Karel Pič

K u r s a l e g o l i b r o

Leono estas besto.
Surtuto estas vesto.
Papero estas glata.
Hundido estas sata.

Knabino ŝatas knabon.
Giganto sian klabon.
Portisto kofron portas.
Vespere tago mortas.

Z dějin "Letní koleje Esperanta"

Zatím co podnik při svém začátku r. 1945 nesl jen skromný název „Letní kursy Esperanta“, byl již roku 1947 přejmenován na „Letní škola esperanta“ a r. 1949 jeho úspěchy, vzrůst a oblíbenost daly mu název „Letní kolej esperanta“. Od r. 1948 je LKED po schválení rady Místního národního výboru v Doksech pod záštitou místní osvětové besedy při MNV, jež podnik spolupořádá.

Činnost koleje sestává z části poučné a zábavné. K poučné patří kursy a cykly přednášek, k zábavné společenské podniky.

R. 1946 konány 3 kursy (pro začátečníky, pokročilé a seminář pro činovníky a učitele esperanta, r. 1951 již 6) mimo jmenované ještě konverzační, řečnicko-tlumočnický a cvičný pro učitele Cseh-metodou. R. 1948 a 1949 měl pobočku kurs pro pokročilé, r. 1949 a 1951 kurs základní. Kursy konaly se v létech 1946 a 1947 v národní škole, od r. 1948 v budově střední školy na náměstí. R. 1946 (21.-31.7.) účastnilo se kursů 86 žáků. R. 1949 již 246 a r. 1951 151. Celkem od r. 1946-1951 bylo 929 žáků a žákyň. K tomu třeba připočítati 166 žáků pobočky LKED 1950 (15.-19.8.) ve Svitě pod Tatranmi, z nichž bylo 130 Čechů a 36 Slováků, takže LKE se sídlem v Doksech měla do r. 1951 celkem 1095 účastníků.

Na koleji vyučovaly jen kvalifikované síly. R. 1946 K. Šolc, J. Hanuš, A. Slanina, V Špůr a K. Vrba, r. 1951 ředitel Dr. A. Pitlík, žel. r. J. Friedrich, předn. R. Hromada, Dr. St. Kamarýt, prof. J. Kožený, stud. filos. M. Seppová, A. Slanina, K. Šolc, disp. V. Špůr, o. uč. J. Vítek. Ve Svitě r. 1950 vyučovali řed. Dr. A. Pitlík, Dr. L. Izák, Zd. Raška, M. Seppová, A. Slanina, K. Šolc, V. Špůr, prof. E. V. Tvarožek. Administrátorem LKED byl poštovník Mik. Novák.

V poslední den kursů podrobilo se všechno žactvo povinným písemným zkouškám a před zkušební komisí svazu esperantistů ČSR dobrovolným zkouškám o znalosti Esperanta a schopnosti jemu vyučovati. O účasti v kursech dostalo se žactvu písemného osvědčení.

Mimo normální kursy konaly se v době kursů též cykly esperantských přednášek o věcech esperantských a jiných. V rámci Letních kursů v Doksech vypisována je od r. 1948 literární soutěž zv. Květinové hry (Floraj Ludoj). Soutěží se původními esp. básněmi, esp. překlady významných českých básní, esp. původní prósou a hudebními skladbami na esp. text. Dosud účastnilo se 4 Květinových her 27 autorů 68 pracemi (52 původními básněmi, 5 překlady českých básní, 9 pracemi prosaickými a 2 hudeb. skladbami na esp. téma). Peněžitými cenami poctěno bylo celkem 12 autorů, z nich 4 ženy. R. 1951 odevzdány byly vítězům též čestné diplomy.

Vyučování v kursech vhodně doplňuje se řadou společenských podniků, z nichž třeba jmenovati uměleckou „Akademii“, letní karneval, benátskou noc na jezeře, táborový oheň, koncerty, výlet na Bezděz a autokarový celodenní (Ještěd, Prachovské skály, Hřensko, Terezín). R. 1947 sehrál spolek divadelních ochotníků „K.H.Mácha“ v Doksech v letním divadle v Lukášově esp. překladu Vrchlického veselohru „Noc na Karlštejně“.

Od r. 1947 vychází denně za redakce A. Slaniny během kursů informační, poučný a zábavný věstník „Verda voĉo“, jenž se těší velké oblibě nejen u žactva, ale i pozornosti čl. esper. veřejnosti.

Letní kolej Esperanta v Doksech těší se úctě čl. esperantských kruhů, rozmnožujíc jejich řady a přispívajíc k společenskému sblížení jejích členů. Její osnova vyučovací a společenské prostředí je vzorem podobným podnikům jiným a jsou jimi často i napodobeny.

LKED těší se zasloužené pozornosti i v zahraničí. Ideálem pro pořadatele Koleje bylo a je proměnit „Doksy“ a jejich kursy s esp. prostředím v mezinárodní esperantské letovisko, čemuž dosud brání všeobecné poměry v Evropě. Dosud Kolej měla jen velmi málo žáků ze zahraničí (R. 1946 zúčastnil se kursů 1 Dán, r. 1947 2 Švédky, 1 Polka, 1 Holanďan, r. 1949 2 Švédové, 1 Švédka, 1 Holanďanka, 1 Bulhar).

Bav.

LETNÍ KOLEJ ESPERANTA V DOKSECH

(Somera kolegio de Esperanto en Doksy)

26.VII. - 9.VIII.1952.

Doksy u Máchova jezera, obklopené širými lesy a hlídané památným hradem Bezdězem, stanou se letos již po sedmé shromaždištěm těch, kdož přejí si rychle, snadno a důkladně naučiti se esperantu po př. prožití v přátelském samideánském prostředí příjemnou a poměrně levnou letní dovolenou.

Místní Osvětová beseda za spolupráce členů přípravného výboru "Letní koleje Esperanta" uspořádá zde v rámci svého kulturně-propagačního programu ve dnech 26. července až 9. srpna t.r. řadu odborných esperantských kursů (základní, pokračovací, konverzační, řečnický, cvičný pro učitele Cseh-metodou), esperantský seminář o gramatických problémech esperanta, jeho literatuře a hnutí a cyklus literárních přednášek, kde esperantští básníci a překladatelé zasvěťí posluchače do umění básnického a jeho plodů. O účasti v kursech a semináři vydáno bude posluchačům osvědčení. Vyučování bude dopoledne, odpoledne vyhrazena jsou rekreaci na plážích jezera a vycházkám do lesa, večery společenské zábavě.

Ze společenských podniků třeba jmenovali m.j. uměleckou akademii, letní karneval, benátskou noc na jezeře, táborový oheň, výlet na Bezděz s tancem v podhradní restauraci a celodenní autokarový výlet.

Bližší **informace** zejména o výši kolejného ubytování (v hotelu, soukromí neb ve společné noclehárně), stravování a event. slevách na dráze najdete v prospektu, jenž vyjde 1. května t.r. Vyžádejte si jej! Počet účastníků je omezen: závazné přihlášky přijímají se od 1. května na tiskopise, vloženém do prospektu. Odpoví se jen na dotazy s přiloženou známkou na odpověď.

Prvotřídné kvalifikované síly učitelské a dosavadních 1095 účastníků je nejlepším doporučením Koleje!

TATRANSKÉ ESPERANTSKÉ LÉTO

Letní kolej esperanta vb Doksech zamýšlí pro své žáky a přátele uspořádati po 10.srpnu t.r. 10 - 14 denní "Tatranské esperantské léto" v Popradu pod Tatrami. Dopoledne i odpoledne byla by věnována výletům do Vysokých Táter, podvečery účasti v semináři s odbornými přednáškami z esperantismu a esper. literatury, o umění řečnickém a o vyučování Cseh-metodou, večery společenské zábavě. Jazykové kursy esperanta nejsou na programu T.E.L.

Bližší zprávy o podniku, dojde-li k jeho uskutečnění, najdete v prospektu L.K.E. v Doksech po 1.květnu t.r.

Doksy kaj Staré Splavy...

...estas metropolo de nordbohema banloka kaj turista vivo, loko de refreŝiĝo kaj de someraj ĝojoj. Milojn da homoj allogas suna somertago al la lago de Mácha /kiun ni prave nomas "Ĉeĥa maro"), kiu estas eksterordinare plaĉa. Ĝia pure blua akvoebeno brilas ĉarme en mezo de arbardeklivoj kaj ĝia aparte kvietiga influo donas trankvilon al lacigitaj nervoj post streĉa laboro.

La majesta ruino de kastelo Bezděz (videbla de sur la lago) estas historie kaj turisme ĉefpunkto de la regiono.

La sabla strando similas al tiu de maro. Vi povas ĝui banadon ne nur en la akvo, sed ankaŭ sur varma sablo en radioj de brilanta suno. Sur la lago vi povas remi, velboati aŭ veturi per motorŝipo.

La regiono estas alloga kvazaŭ kreita por poetoj.

/El "Gaja leganto per Esperanto")

RIDO SANIGAS

(Rimoj facile kaj elegante laŭ vortara metodo.)

"Ilo"

En aprilo
Sur la Nilo
Gaje remis nigra filo . . .
Krokodilo
Per mordilo
Kaptis lin laŭ besta stilo . . .

"Iko"

Jen historiko
Pro koliko
Tro suferas kaj pro tiko...
Sed pedriko
Per tritiko
Ĝin sanigas artifiko!!! . . .

"Omo"

En la domo
Estas homo
Li alvenis ĵus el Romo...
Laŭ diplomo
Astronomo
Li disputis pri "atomo" ...

Unu el la jaro 1909:

Amerikano rakontis, ke en la orientaj ŝtatoj la rapida vagonaro, en kiu li vejuris, venis foje en lokon, kie la relvojo estis ekstreme kurba. Estis malluma nokto, la vagonaro rapidis kiel sago, kiam subite la maŝinisto rimarkis du grandajn lumojn antaŭ la lokomotivo. Li senprokraste haltigis la vagonaron por eviti katastrofon. La du lumoj antaŭ li restis sur la sama loko. Li malsupren iris de la lokomotivo por esplori la aferon, sed imagu la surprizon: proksimiĝinte li ekvidis la du malantaŭajn lanternojn de la lasta vagono de sia vagonaro. Tiel kurba estis tie la vojo.

Proverboj

Fidanta al vorto atendas ĝis morto.
Komenco bona, laboro duona.
Post brua vento subita silento.
Ofta festo, malplena kesto.

NOVAĴOJ.

Kursoj de Esperanto en Praha. Osvětová beseda en Praha 2 aranĝas jam duan jaron (kvaran semestron) kursojn de Esperanto. Kvar klasoj entenas 92 gelernantojn, kiujn instruas ges. Bendová, Míčová, Slanina kaj Vítek.

Klub Esperantistů v Praze oslaví v tomto roce 50 let svého trvání. V rámci jubilejního roku jsou pořádány (kromě středečních klubovních večerů) každý měsíc umělecké večery pod uměleckým vedením s. Evy Suchardové.

Esperantisté v Hradci Králové pořádají dne 15.III.1952 svůj tradiční již VI. Josefský večírek s veselým programem, hudbou a tancem v kulturní místnosti ČSD stanice Hradec Králové. V neděli 16.března se zahajuje výstava esperantské literatury a koná pracovní konference v 10 hodin v uvedené místnosti.

Populara monata ĵurnalo **"El Popola Ĉinio"** en nova tre bela formo. Niaj ĉinaj samcelanoj donas al ni vere imitindan ekzemplon.

Ročenka UEA pro rok 1962 vyšla. Je zajímavé, že UEA má zástupce v 61 zemích. Zástupce UEA najdete v každém větším místě.

57a Universala kongreso de Esperanto estos nunjare en Oslo. Ĝis fino de januaro aliĝis: Argentino 1, Aŭstralio 2, Aŭstrujo 8, Belgujo 17, Brazilo 1, Britujo 130, Danujo 31, Ebura Bordo 2, Finnlando 27, Francujo 81, Germanujo 43, Hispanujo 2, Indonezio 1, Irlando 1, Italujo 37, Izraelo 2, Jugoslavujo 5, Kanado 1, Kenjo 2, Nederlando 29, Norvegujo 140, Pollando 2, Portugalujo 1, Svedujo 104, Svislando 12, Usono 5.

Unu el la plej grandaj svedaj kluboj gvidata per virino. Esperantista klubo en Malmö elektis samideaninon Ester Andrén kiel sian prezidanton. Ni sincere gratulas.

Verda Voĉo de Doksy

INFORMATIVNÍ, POUČNÝ A ZÁBAVNÝ OBĚŽNÍK LETNÍ KOLEJE ESPERANTA V DOKSECH
INFORMA INSTRUA KAJ AMUZA BULTENO DE SOMERA ESPERANTO-KOLEGIO

No . 1

29.7.1952

Jsme opět v Doksech.

Touha těch, kteří se tolik na Doksy těšili, je zatím splněna. Říkám zatím splněna. Tato věta platí jenom těm, kteří jsou zde letos poprvé a Nemají ještě zážitky těch, kteří již několikrát byli v naší koleji.

Začátečníky srdečně vítáme do naší esperantské rodinky a stejně srdečně vítáme naše věrné žáky a žákyně, kteří jsou mezi námi po kolikráte. Vytvoříme zase srdečný kolektiv spolupracovníků na poli esperanta. Bude se vám jistě u nás líbit. Opět budou pravdou slova našeho sam. ředitele: „Žáci půl roku na Doksy vzpomínají a půl roku se na ně těší.“

Pěkné počasí je zaručeno, vždyť je doba sklizně – doba, kdy jde o chléb nás všech. A naše škola zase splní svoji žňovou brigádu, splní svůj úkol zajistit sklizeň, až zdejší JZD v čas potřeby nás zavolá.

V učení, rekreaci a společnosti vám přejeme mnoho úspěchů!

A.S.

Vítězslav Nezval: Poŝa tuko

Veturas mi jam for, en tristhumoro plora.
en poŝon la tuket', nun mi malgaju ne!
se mondo estus nur afiŝo multkolora,
mi maren ĵetus ĝin cinike al pere'.

Forglutis larma val' min kiel fiŝon maro.
la tridekrompa bild'jen kunmetiĝis mem.
Pardonu min alaŭd'pro via kanteraro,
ke ĉe l'ekkanto min sufoka ĝenas prem'.

Urbojn apertas tuk' al mi kun flirta ĝojo,
najlitajn kun grotesk al faŭkoj de tunel'.
Domaĝe ke la mort' ne estas nigra vojo
kun dolĉa revekiĝ' fremdurbe en hotel'.

Amanto laŭ model' de Andreo de l'Sarto,
redonu tukon vi al ĉarma in-okul'.
Se estus morto en momento, nura salto,
ne returniĝu plu. Saluton do vultur'!

(Premiita okaze de la IV. Floraj Ludoj 1951 en Doksy)

Tradukis Jiří Kořínek

Sub verdan stelon!
Niko Ĉekal

Sub verdan flankon prenas mi direkton,
al paradizo ĉe la Mácha lago,
de kiu mi alportas la respekton
al verda stelo sur grandega flago.

Mi iras pli proksime sub la stelon,
mi vidas ĝin sur granda flaga faco,
en mia koro vekas ĝi esperon;
la venko de l' libero kaj de paco.

Sub verda stelo centoj homaj iras,
disportas tra la tuta mondo amon,
mi iras kune, kune kantas... vivas...
Ho, kredas mi, la paco estos tamen!

(Premiita okaze de la IVaj Floraj Ludoj 1951 en Doksy)

KRONIKO

Bela dimanĉa vetero kontribuis al glata funkcio de la gastakcepta servo. Al lerto kaj senlaca agemo de nia ĉefintendanto sam. Friedrich devis kapitulace submetiĝi kelkaj obstakloj en loĝigado.

Posttagmeze je la 17a horo okazis instrukcia kunveno de la instruista kolektivo. La direktoro de SKED s-ano dro Pitlik informis la instruistojn kaj prelegistojn pri ĉiuj aranĝoj. La SKED ĉi-jare havos por la klasoj A kaj B paralelklasojn. La klaso B2 grupigos la pli progresintajn lernantojn.

Vespere je la 21-a horo kunvenis ĉiuj kursanoj ĉe la malferma soleno en la Distrikta kulturdomo. La ĉeestantojn alparolis en bonveniga parolado s-ano Špŭr kaj poste li transdonis la vorton al gvidanta sekretario de la Distrikta komitato KSĈ k-do Grosešr. Tiu en informa kaj konvinka parolado emfazis la postulojn de proletara internaciismo kaj la neceson batali kontraŭ imperialisma kosmopolitismo. El la gastoj ĉeestis krome la kultura sekretario de la Distrikta komitato de KSĈ k-do Miĉík kaj reprezentanto de la armeo kolonelo Šrámek.

Post la parolo de la direktoro d-ro Pitlik la kursanaron alparolis ĉiuj instruantoj kaj prelegantoj en jena sinsekvo: Josef Vítek, Jiří Kořínek, Rudolf Hromada, Karel Šolc, Antonín Slanina, Magda Seppová, Eva Suchardová, Josef Friedrich, Frant. Pytloun, Věra Borská, Josef Kožený kaj la poeto Karolo Piĉ.

Post kelkaj finaj informoj de ĝenerala speco fare de s-ano Špŭr finiĝis en bona humoro kaj harmonio la unua tago de la 7a Somera kolegio de esperanto en Doksy.

NOVAĴOJ

Hodiaŭ estas mardo 25-7-1952. Boženám a Martám blahopřejeme k jmeninám .

Vetero : dopoledne mírně slunečno, odpoledne teplo.

Zítřa zájezd a vycházka na Bezděz. Kdo pojede vlakem, vyjede v 13,16 hodin. Kdo důvěřuje svým nohám, půjde pěšky za vedení s-ana Vítka. Sraz ve 14 hodin (přesně) u školy. V 17 hod. sraz na hradě. V 19 hod. v restauraci pod Bezdězem zábavný večer s tancem a bohatou večeří (jako obvykle – pozn. sazeče). Odjezd zpátky autobusy.

"Verda vendejo" provizos vin malkare per esperantaĵoj je malkaraj prezoj. Tie vi ri cevos ankaŭ varmajn kolbasojn, ŝinkon, kakaon, teon, limonadon, pure blankan lakton kaj bulkojn kredite! Venu multnombre!

Kdo má zájem o zájezd dne 2-8-52 do Mimoně na "Strýčka Křoupala", necht' se přihlásí u s. Šolce, třídního A1.

IV. letní kursy esperanta v Rožnově pod Radhoštěm skončily v sobotu 26-7-52. Přečrání počasí, které vydrželo až do posledního pátku zpřijemnilo pobyt 54 účastníků, rozdělených na kurs pro začátečníky, pokročilé a kurs pro přípravu učitelů esperanta. Krom 3 účastníků (a učít. sboru) všichni ostatní byla mládež, která též připravila každovečerní programy (písně, kvíz, hudba, hry). Výlet na Radhošť se vydařil, pouze opozdilce stihla bouřka. V Rožnově učili: Rud.Hromada, Dr. Kamarýt, Ing Krajíc a Vlad. Slaný. Dr.Fousek nacvičil krásně harmonisovanou La Vojo. Nejhojněji zpívanými písněmi byly: Ni, esperanta junularo, Agordu la brustojn kaj Maryša, kisu nin. Na konci kursu 10 účastníků složilo zkoušku Svazovou o znalosti esperanta a 10 uč. zkoušku učitelskou.

Hmd

KLAĈEMA OBSERVANTO

Ptáme se Hanáka jak je to vlastně s tím rčením "Kam Hanáka postaví, odtud ho nedostane". Viděli jsme ho totiž stát před Bílou labutí a druhý den jsme ho tam marně hledali . . .

Jaký je rozdíl mezi uzřeným bŭčkem s knedlíky a vepřovým na kmíně s brambory? Zeptejte se třídních A1 a A2! Poručili si toto jídlo v restauraci, vrchní jim to vyměnil, oni to však z roztržitosti nepoznali. Hle, kam vede slepá vášeň!

Podle "Pokynů" měla být rozvezena ještě v neděli večer zavazadla účastníkům LKE. "V pondělí ráno byly ve škole stížnosti, že kufry přišly až ráno, což by konečně ani nevadilo. Spát bez nočního prádla je příjemné zejména pro zdejší komáry, kteří nemilosrdně ssáli zelenou krev našich frekventantů-nudistů z donucení. Učitelský kolektiv odškodnil dodatečně postižené, že každému dal něco staršího se sebe, v čemž se uvedení objevovali se zářícími obličejí již v neděli večer na společném shromáždění. Skutky mluví!

Je přísnost na místě? Myslíme, že není nutno, aby hned v první vyučovací den byla dcera vyučujícího zavřena ve sborovně a uzamčena, když by stačila mírná domluva ředitele, aby toto nevinné dítě navštěvovalo kurs pro začátečníky.

RIDO SANIGAS

A: Ĉu vi parolas esperante?

B: Jes!

A: Ĉu vi komprenas?

B: Ne!

Ĉambál - Revoj de infano

Foje dum vintra vespero, kiam ekstere furiozis kirlovento, ĉiu homo frostante kaj tremante kuris antaŭ ĝi kiel antaŭ venĝo de fantomo. Ankaŭ mi faris simile post finiĝo de tuttaga laciga laboro.

Hejme post bongusta vespermanĝo mi sidiĝis en profundan apogseĝon en varme hejtita ĉambro kaj ekaŭskultis la melodion de la furiozanta kirlovento, tamburanta per la disŝirita anteno sur la tabuloj de la fenestro. La ritma tamburado dormigis kaj transportis min en alian mondon, en la mondon de revoj kaj fantazioj. Antaŭ miaj okuloj nekonata kaj nevidebla potenco komencis projekciadi filmon de mia estinteco kaj estanteco kun plenumitaj kaj neplenumitaj revoj de mia infaneco.

„Paĉjo, kien ni vojaĝas?“ estis mia demando dum mia unua vojaĝo per vagonaro kun li. „Al Bratislava,“ sonis la konciza, sed ĝusta respondo de mia amata patro-fervojesto. Tiuokaze mi plu ne demandis lin, ĉar kredante lin mi sciis, ke tia estas la respondo de ĉiu fervojisto. Nur hejme vespere post la reveno el nia vojaĝo mi denove ekkuraĝis alparoli lin kaj daŭrigi nian interrompitan interparolon. Post lia patreca kareso mi eksidis sur liaj genuoj kaj inundis lin per multaj respondeblaj kaj nerespondeblaj demandoj, kiuj kolektiĝis en mia kapeto dum nia vojaĝo.

„Paĉjo, kiom longa estas la vojo al Bratislava, kie ni hodiaŭ estis? Ameriko, kie vivas nia onklo, estas ankaŭ malproksime kaj ĉu tien oni povas iri piede aŭ vagonare?“ Ĉi tiajn kaj similajn demandojn devis respondi mia kara patro-fervojesto.

Tio ĉi estis la komenco de mia atako direktata kontraŭ la historiaj kaj geografiaj konoj de mia patro, kaj samtempe komenco de mia intereso pri malproksimaj kontinentoj kaj landoj kun iliaj indiĝenoj kaj kutimoj. Post la unua sukceso sekvis pluaj similaj vesperoj, dum kiuj sidante sur liaj genuoj mi aŭskultadis lian karan voĉon, kiu sonis kiel lulkanto pri malproksimo.

Mian karan patron, kiu ĉiam tiel bele rakontis pri ĉio, kruela sorto prenis de mi kaj mi restis orfo. Mi ja neniam forgesis lin, ĉar li estis nia ĉio. Eĉ liajn rakontojn mi ne forgesis, ĉar ili ĉiam temis pri amo al ĉiuj homoj, beleco kaj boneco. /daŭrigo/

Redakční uzávěrka vždy v 11 hodin. Uveřejněné příspěvky se odměňují upřímným stiskem ruky autoru redaktorem vlastnoručně. Pozorujte, pátrejte, pište, pokud lze – bez pravopisných chyb!

Dosázeno v pondělí 28. 7. 1952 v 17.45 hodin.

Příští číslo vyjde ve středu 30. 7. 1952.

Verda Voĉo de Doksy

INFORMATIVNÍ, POUČNÝ A ZÁBAVNÝ OBĚŽNÍK LETNÍ KOLEJE ESPERANTA V DOKSECH
INFORMA INSTRUA KAJ AMUZA BULTENO DE SOMERA ESPERANTO-KOLEGIO

No. 2

31. 7. 1952

Slavismy v esperantu

Neinformovaní lidé zejména z kruhů slovanských vytýkají někdy esperantu, že je původu románsko-germánského a že nemá v sobě ničeho slovanského.

Již to, že Esperanto bylo utvořeno z prvků, které většinou jsou v jazycích indoevropských, ku kteréžto skupině jazykové patří též jazyky slovanské, dotvrzuje, že mezi Esperantem a jazyky slovanskými je jazykový vztah, jež neodborník na první pohled nepoznává. Např. esperantská číslovka „tri“ je původu indoevropského. V staré indiĉině vyjadřuje ji tvar tráyas, v st. řeĉtině treis, angl. three, němĉ. drei, v češtině tři. A tak je tomu u znaĉné ĉásti esperantských slov! Z 2635 kořenů, jež obsahuje základní esperantský slovník „Universala vortaro“ dra Zamenhofa z r. 1893 rozumějí Slované 40% slov!

Některé základní zjevy esperanta jsou výhradně původu slovanského, říkáme jim slavismy, slavica, slavismoj. Je to především esperantský přízvuk na druhé slabice od konce slova dle polštiny, slovesné vidy, tj. přísné rozlišení (po způsobu slovanském) sloves okamžitých a dokonavých od sloves trvacích, opěťovacích a opakovacích (stříletipafi, střelitekpaĉi, nésti-porti, nositi-portadi, nosívati, nosívavati-portadadi). Esperantské samohlásky jsou polozavřené jako ve slovanštině, diakritická (stříšková) znaménka, užívaná pro zvuky ĉ, dž, ŝ, ŝh (ĉ, ĝ, ĵ, ŝ, ĥ) jsou dle češtiny, zavedení 4. pádu umoŝňuje v esperantu volný slovosled po vzoru jazyků slovanských, koncovka neurĉitého způsobu -i (kanti-zpívati) je slovanská, stejně i zájmeno „vi“, poĉáteĉní písmena esper. zájmen „kiu“-kdo, „tiu“-ten, „neniu“-nikdo zavedena dle ruštiny, polštiny a češtiny. Slovanského původu jsou též: esper. předpona „pra“, vpony -ĉj- (rus. golubĉik, pol. chłopczyk, ĉesky Karlíĉek), -nj- (rus., srb. Manja, ĉes. Máňa), předložky „po“, „krom“. Všeobĉný esper. titul „moŝto“ (pol. jegomosc). V esperantu krátí se přechodníkem jako ve slovanských jazycích jen ty věty souvěťí, jež mají stejný podmět s větou druhou (hlavní).

A bylo by moŝno uvéstí další příklady toho, že slovanské jazyky mnoho přispěly k utvoření esperanta a že esperanto má v sobě též mnoho slovanského.

Dr Pi

Karolo Píĉ:

R I D I N D A J T U M U L T O J

Elkreskas novaj lingvoj
Kaj ope ili ĝermas:
Kaj fluas multaj inktoj,
Kaj glavtoj vigle skermas.

Kaj ĉie oni aŭdas
neleĝbla...
Ne grave! Nur kuraĝe!
Vivos la novlatina
lingvo, eĉ se malsaĝe
krios la pleb'sangvina,
eĉ se ĵus novaj lingvoj
neleĝbla...

KRONIKO

En suna lunda mateno startis la kursaro. En ĉiuj ses klasoj regis ĝoja etoso. Amikeca medio kaj serioza studemo estis karakterizaj por ĉiuj klasaj kolektivoj. En la ĉe-metodaj klasoj A1 kaj A2 gaje, kuraĝe kaj elegante sonis kolektivaj respondoj de la kursanoj. Vigla laboro aŭdeblis el la plenaj klasoj B1, B2, C dum la aŭskultantoj de la supera seminaria kurso D atente sekvis la prelegojn. En la paŭzoj, kiam eksvarmis la 170 gekursanoj en la koridoroj kaj sur la ŝtuparoj, hastante refreŝiĝi en la „lakto-bufedo“, regata de s-ano Pytloun, oni povis ekaŭdi vortojn de sincera kontento kaj laŭdojn.

Jes, la animojn trapenetas ree tiu mistera forto, tiu sorĉa atmosfero de Doksy, kiu kunfandas la unuopajn homajn korojn en unu kompaktan amikan, solidaran, samideanan tuton. Nek la ŝanĝiĝanta vetero, la komenciĝanta pluvtago, kiu nuligis la ŝancojn pasigi la posttagmezon sur la bela laga strando – nek maloportunoj ĉe la eldonado de la tagmanĝoj, nek iuj event. aliaj objetoj kapablas detrui la humoron de la doksantoj.

Por la morna posttagmezo anoncas s-ano Slanina, la inventema „amuzanto“, kunveneton en la lernejo. Same vespero estas dediĉata al „malkovrado de la talentoj“. Ĉio iras en signo maksimume kaj plej ekonomie eluzi la 14 tagojn de kunesto en la kolegio. En ĉambrego de restoracio Zátíší kolektiĝas vespere la verda familio kaj elokvento kaj sprito de s-anoj Slanina, Vitek, Kočvara, Pytloun, Šolc, harmoniko kaj kanto de s-ano Jeřábek-Hanako amuzis ĉiujn. La amikan kuneston kronis la artismaj deklamoj de s-anino Eva Suchardová. Kontente oni disiris de tiu ĉi unua improvizita vespero.

(28. 7. 52) J.K.

J. K. K r o n i k o (29.7.52)

Mardo, la tago de laboro nura,
por kronikestro ŝajnas tag' sentema,
gapas folio plenskribenda, pura:
kaj mokinstigas al la tasko dura.
Ekkreu kronikon, menso inventema!“

En ĉiuj klasoj oni laboregis,
encerbiĝadis multa socio nova
kvankam nenie studo tede sekis;
tiam „Do“ atenton tre apartan (nelegebla)
kiam deklamas Eva Suchardová

Nokton almardan pluvo trasusuris
scias ĝin, kiuj ne tro firme dormas
poste matenon mornan mi trakuris
Petran malgracon mi ignori ĵuris
kaj despli lerni, ju pli tago mornas.

Sola event' - fotografad' komuna
falas je tiu ĉi el Doksaj tagoj.
Flirto, babilo aŭ enparaj vagoj,
boatvetur' kun ĉarmulino juna,
restas jam neoficialaj agoj.

Ĉu interesas vin scii, ke:

...Ĝe-ko-si-gu-haŭan kaj Ĝe-ko-hsiso-ŝuo-hsüan estas la titoloj de du libroj, eldonitaj antaŭ nelonge en Ĉinujo. Ili enhavas elektitajn poemojn, resp. novelojn tradukitajn en la ĉinan el la Ĉeĥoslovaka antologio.

... nur 320 milionoj de la loĝantaro de la terglobo manĝas per tranĉilo, forko kaj kulero, laŭ la raporto pri enketo de UNESCO. 740 milionoj uzas la fingrojn, 530 milionoj stagetojn kaj 190 milionoj la fingrojn plus ĉastranĉilojn.

... srdce je svalová pumpa, která prohání krev tělem. Pracuje nepřetržitě celý život a jeho výkon je podivuhodný. Když jste v úplném klidu, vžene do tepen každou minutu 5 litrů krve, tj. každou hodinu 300 litrů krve a za 24 hodiny 7200 litrů neboli 72 hektolitřů. Při pohybu se zvýší toto množství až desetkrát, aniž to zdravému srdci působí potíže.

NOVAĴOJ

Dnešní číslo vychází jako dvojčíslo. Blahopřejeme Bořivojům a Ignácům. Vetero: na žádost redakce zlepšení počasí. V noci poněkud chladno, během dne slunečno.

Provizora programo: 31.7. Přednáška o Laponsku se světelnými obrazy. Zátíší ve 20 hodin.

1-8. Kouzelnický večer velkého mága Li také v Zátíší ve 20 hodin.

2-8. Zájezd na Stréčka Křópala do Mimoně (kam se přestěhoval z Břochovan, pozn. sazeče). Vede sam. Šolc.

3-8. Zájezdy na Sněžku a na Ještěd.

Grava atentigo de Verda Vendejo. La ŝinko, kolbasoj kaj ceteraj bongustaĵoj estos tuj haveblaj, kiam la kolegia estraro ilin liveros. Atendu kun pacienco!

KLAĈEMA OBSERVANTO

V pondělí večer nastala kritická situace na pláži, když bylo rozhodnuto, že pořadatel besídky bude utopen. Přišel před vylosováním 3 členů, kteří měli tento úkol splnit, právě včas, aby losování překazil. Svou výmluvností všechny přesvědčil, že Zátíší je tím pravým místem, kde se budeme cítit doma. Bylo mu tedy odpuštěno.

Ptáme se sam. Such...

Proč jste nenechala tramvaj bez řidiče proběhnout celou Prahou? Ujela by tramvaj sam. Slan. i při jeho výmluvnosti? Proč se říká - ujel mu autobus, proč se neříká - ujela jí tramvaj?

Samideano "Rokycana"! Kial vi ne portas barbon, se viaj anekdotoj estas barb-havaj?

Ke nia Hanako estas nunjare malsata, pravas nia sperto el Zátíší. Li manĝas ne nur vortojn, sed tutajn partojn de kantoj. Lia diro: "Ták a ted' jsem to spolk'" montris tiun ĉi malsaton kaj vekis en la publiko teruron. La proksime sidantoj tuj serĉis lokojn pli malproksime de li...

No, ož je to tade, jako každé rok; Každé si myslí, že může do Hanáka répat, jak se mo zachce. Tož to né. Hdose dobře slešel, ale špatně rozomněl, možná proto, že sem to trcho po česko, trocho po hanácko a trocho po prostějovske. Tak mu to včel povem po hanácke. Neřek sem Hanákovi, že hdo ho strčí, tam trčí, ale dež se k té bílé labuti postavil sám, ať to zkosí ho odtamtád' vevrčet, dož nebode chtět, ale ted' chtěl, tak odošil a dež tam bude chtět stát, tak tam bode stát aji debe tragače padale. Meslim, že ten zvědavé be to nedokázal ani debe to bel sám čaroděj!

Ha-na-ko.

ANONCOJ

- Kdo mi poradí, kdy se nám učit? Zn.: "Ztratil jsem čas".

- Najde se někdo, kdo mě naučí řídit plachetní loď? Zn.: "Dobrý vítr."

- Spolu jsme jeli, spolu jsme pěli, o lásce si vyprávěli. A ted' ... již druhého máš. Kde je Tvá věrnost, kde Tvá vytrvalost, když ještě v Bakově jsi slibovala, že 14 dní se mnou hravě vydržíš? Zn: "Čekám."

SENTENCOJ

- Daŭrigi ridon estas pli facile ol finigi ĝin.

- Se ĉio pasinta estus nuna, kaj la nuna estus ekzistonta paralelo l' estonta, kiu povus analizi, kio estas kaŭzoj kaj kie sekvoj?

- Rigardu malproksimen vi ekvidos malproksimon; rigardu la ĉielon – vi ekvidos la ĉielon, sed ekrigardis en etan spegulon - vi ekvidos nur vin

PROVERBOJ

Kuraĝo ĉion atingas.

Kiu ne riskas, tiu ne havas.

Lernado havas maldolĉan radikon.

Verda Voĉo de Doksy

INFORMATIVNÍ, POUČNÝ A ZÁBAVNÝ OBĚŽNÍK LETNÍ KOLEJE ESPERANTA V DOKSECH
INFORMA INSTRUA KAJ AMUZA BULTENO DE SOMERA ESPERANTO-KOLEGIO

No 3

1. 8. 52

Kdyby nebylo válek...

Prof. MUDr. A. Jirásek

Kdyby nebylo válek a kdyby nebylo příprav na válku, kterou hrozí jiní, co by to bylo za krásný život, bohatý vším, co může civilizace dát člověku!

Válka ničí vše, s čím přijde do styku, ale především člověka: usmrcuje ho anebo z něho dělá člověka méně schopného, méně odolného, méně výdržného, méně radostného. Za každou válkou se táhne řetěz těchto stížených jako živá výčitka všem, kdož válku chtějí a podporují.

Válka ničí lidskou práci. Co bylo po desetiletí děláno, co udělaly celé generace, to zničí a sežehne v kratičkém čase. Válka si žádá lidské práce, která nemá jiného cíle než válečného, tj. která se nikdy nezužitkuje ve prospěch člověka.

Kdyby nebylo válek, bylo by víc lidí zdravých a šťastných, bylo by možno jim dát taková opatření pro případ nemoci a stonání, že by bylo vyhověno každému požadavku nemoci s stonajícího člověka. Místo válečných invalidů měli bychom pokolení zdravé a radostné. Místo zničených hodnot bylo by možno vše toto obrátit ke zlepšení lidského života.

Kdyby nebylo válek, nebylo by lidského utrpení, strachu, žalu a starostí. Proto každému, kdo válku prožil, kdo viděl a vidí její důsledky, kdo se zamyslí nad její nekonečnou ničivostí, se stává povinností pracovat proti ní vždy, všude a vším.

Eli Urbanová – Luna nokto

Arĝenta Lun', ĉiela suvereno,
de stel'al stel' flirtanta kavalir',
vidante vin naĝanta tra l'kurteno
etendas mi la manojn pro admir'.

Promeni nur sur mola herbopluŝo
En bosk' bertula plena je parfum',
sen vestkiras' ekdanci sub rosduŝo
kovrite nur per via brila lum'!

Kaŝludos mi kun vi, arĝenta Luno,
dum virtuoze trilos najtingal',
vin serĉos, serĉos – fine en laguno
atingos min la svene vibra pal'.

KRONIKO

Merkredo fariĝis tago rimarkinda, ne pro tio, ke estis malpli da laboro, sed pro tio, ke tiu tago nin regalis per multa amuzo. Okazis ja la tradicia ekskurso al Bezděz kun vespera dancamuzo en la vasta salonego de la restoracio sub Bezděz. Kvankam nia amuzestro kaj ĉefgvidanto samideano Slanina devis subite forvojaĝi al Prago, per agpreteco de liaj kunlaborantoj kaj anstataŭantoj estis la breĉo perfekte ŝtopita.

Je la 14a horo ekmarŝis la iremuloj for de la lernejo sub „elokventa gvido“ de samideano Kočvara, kiu zorgeme elektis sekretajn padojn por evite ĉirkaŭiri ĉiujn, kiuj ekstartis iom pli frue kaj dumvoje decidis atendi la ĉefan ekskurs-korpuson. Malgraŭ tiu ruzaĵo ĉiuj feliĉe renkontiĝis sub la ruino de la burgo. Iujn interesis la malnova historia kastelo, aliajn logis nerezisteble la multe priklaĉataj kaj famiĝintaj kapeletoj de la krucporta vojo, kie verŝajne niaj „Mariŝoj ne avaris“.

Kiam aŭtobuse kaj trajne postvenis la nemarŝemuloj kaj hezitemuloj, kolektiĝis en la ornamita dancĉambrego preskaŭ plena nombro de la „doksantoj“. Post kontentiga vespermanĝo jam aperis sur la scenejo sepembra ĝazbanda orkestro, venigita kun tiom da zorgoj kaj duontagaj penoj de oferema samideano Špŭr. Kaj kiam la bona muziko eksonis, pliiĝis ankoraŭ la gaja humuro kaj baldaŭ traperetris ĉies koron serena vivoĝojo. Ne malhelpis eĉ kiam la lumo estingiĝis pro interrompo de kurentlivero. La gajo kulminis, kiam granda rondo ĉirkaŭis nian ŝatatan direktoron doktoron Pitlík, kiun por solodanco sinsekve invitadis la ĉarmaj kursaninoj. Kiom da gajaj temperoj sekvis unu la alian: la tuketa danco kun kisrekompenco, „la krispohara Kanjo“ kun ĝia serpentumanta vicego, la anekdotoj en modela Esperanto prezentitaj de niaj ĉarmaj plejjunulinoj Verinjo Podhradská kaj Jarinjo Novotná el Brno, la spritaj rakontadoj de samideanoj Vítek kaj Šolc, la parodiaj kantoj de samideano Rýznar, la duo mandolina-gitara, ktp.

Ĉiu certe bone amuziĝis kaj nur nevolonte oni je la 23a kaj 24a horoj ekpaŝis al la atendanta aŭtobuso por reveni. El la bela tago restas daŭraj rememoroj - kaj por kelkiu vundita koro.

J. Kořínek

NOVAĴOJ

Hodiaŭ estas vendredo, 1.8 1952.

Vetero: antaŭtagmeze porlerneja (ne tro varme), posttagmeze brulas la suno.

Programo: estas anoncita antaŭtagmeze en la lernejo.

Klaĉema observanto: Nie je pravdou, že část bratislavských samideánov si zmýlila cestu na Bezděz pro silný obsah „flaše starorežnej“, ale je pravdou, že si vyvolili cestu pohodlnější, aby nemuseli tak často siahnúť za obsahom spomenutej flaše. Kto neverí, nech sa opatrneš spýta samideána, ktorý bol ešte donedávna s'astným majiteľom plnej flaše „starorežnej“!

Zajímavý objev učinil náš hanácký s-án Jeřábek ve čtvrtek ráno ve škole. Zjistil totiž, že všichni účastníci včerejšího zájezdu na Bezděz mají nově nažehlené košile, samideánky pak i šatečky jako z cukru. (Až toto bude číst má manželka, prosím naše gesamideány o tichou soustrast.) Poněvadž Hanák je tvor hloubavý, chtěl zjistit, co je toho příčinou. Průzkumem veřejného mínění přišel na to, že téměř všichni účastníci byli na Bezděze mokří do niti, a jelikož nepršelo, bylo to asi od toho, s jakou vervou se v restauraci pod Bezdězem (včetně autora) točili v kole. Jelikož po takovém výletu je celá škola jako nová, bylo by snad dobře takové podniky pořádati častěji. Doporučuje se i v tomto směru průzkum veřejného mínění u našich gesamideánů.

Ha-na-ko

REVOJ DE INFANO

(finiĝo)

Post la unua letero sekvis pluaj kaj tiel komenciĝis la plenumado de revoj de mia infaneco. Anna, juna, nigra kaj ĉarma Italino el Torino konatigas al mi sian patrujon, kun ĝiaj historio, beleco kaj arto. Krom tio min pleje interesas ĝia popolo, vivanta en ruinoj (rezultato de konstrua tekniko de la lasta mondmilito), el kiuj ĝi konstruas sian novan vivon. Mia rekompenco, por ŝiaj enhavoriĉaj leteroj, estu mia amo al ŝia malfeliĉigita kaj ekspluatata popolo, samkiel al popolo de la tuta mondo, trafita per la sama sorto.

Korespondado kun ano de unu nacio ne sufiĉas kaj neniel kontentigas min. Mi bezonas koni pli. Tial mi ekrilatas kun anoj de ceteraj ŝtatoj eŭropaj, ekstereŭropaj kaj transmaraj, ĉar ĉie vivas homoj, kiuj sopiras je amo, reciproka kunvivado en libereco kaj paco.

Neatendita alveno de mia fratino, kiu venis viziti min, vekis min el dolĉa sonĝo kaj revenigis min en realan vivon. Post ŝia mallonga vizito mi altablighis por skribi leteron al mia amiko en Ĉinio, pri tio, kiel nia slovaka subtatra popolo konstruas sian patrujon kaj tiel kreas kondiĉojn por pli feliĉa vivo de siaj posteuloj.

Redakční uzávěrka vždy v 11 hodin. Pište nám o všem, hlavně esperantsky! – Dosázeno 31.7. v 16.15 hodin.

Verda Voĉo de Doksy

INFORMATIVNÍ, POUČNÝ A ZÁBAVNÝ OBĚŽNÍK LETNÍ KOLEJE ESPERANTA V DOKSECH
INFORMA INSTRUA KAJ AMUZA BULTENO DE SOMERA ESPERANTO-KOLEGIO

No. 5

4. 8. 1952

Jiří Kořínek

ESPERANTO JE CESTA VPŘED!

Až se rozjedeme z krásného prostředí letní esperantské koleje, budou naše srdce naplněna předsevzetími nikdy neopustit tuto dobrou a ušlechtilou věc. Zůstatí věrnými členy tohoto velkého okruhu lidí jdoucích za krásným cílem. Setkáme se však velmi záhy s překážkami. S překážkami, jež nám možná položí doba a nové okolnosti, ale i s nástrahami, které nám položí vlastní liknavost a polovičatost. Snad mnozí ochabnete, až poznáte, že za největší a nejrozumnější myšlenky nutno dlouho a houževnatě bojovat a že jen zvolna krůček po krůčku lze postupovati.

A tu bych vám chtěl připomenout, že se vám snad zazdá, že je ta naše práce jakoby marná, abyste si uvědomili, jak se šíří pohyb vpřed v kosmickém prostoru. Jsou to vlny, výkyvy vzhůru i poklesy zpět. Tak se šíří nejen zvuk, ale i elektřina, světlo a lidská myšlenka. A takto jde vpřed a vpřed i světlo a lidská myšlenka, jíž vrháme i my do světa.

Naše myšlenka je správná a naše cesta je dobrá. Chápeme dialekticky, že nadchází někdy i pokles vlnovky ale víme, že přijde vzápětí i vzestup a nezadržitelný pohyb vpřed. Živte proto ten svatý plamen ve svém srdci a nedejte mu nikdy utonouti v pohodlnosti a malomyslnosti. Pracujte stále v esperantu a esperantem, mluvte, čtěte a hodně čtěte, prohlubujte své znalosti.

Snažme se všichni státi se dokonalými esperantisty. Uvidíte, co v této práci je krásy. Ale poznáte jednou, jak vás esperanto za tuto práci bohatě odmění.

Esperanto, plánovitá řeč, utvořená dle požadavků lidského rozumu, je cesta vpřed!

Eli Urbanová

ŜI NE VENAS

Kiel sur dornoj somnambulo
mi paŝas ĉirkaŭ la angulo,
centfoje haltas, plu promenas - -
Kaj ŝi ne venas!

Kredu min, homoj, nur hazardo
min ree gvidas al bulvardo!
Sed mil okuloj tuj divenas:
Ha, ŝi ne venas!

Ie ŝi klaĉas en komforto,
dum min ĉi tie aĉa sorto
pri l' pacienco ekzamenas...
Do ŝi ne venas!

Certe frizaĵ' aŭ nova robo
absorbis tempon de la snobo!
Amara kraĉo min venenas.
Fi, ŝi ne venas!

Kia enuo! Kia tedo!
Palpante je la cigaredo
virinan genton mi malbenas.
Ĉar ŝi ne venas!

Restas foriri... Jen – subite –
subite ĉio pardonite,
agrable, mole mi mienas.
Jes, ŝi jam venas!

Kurzy ruŝtiny

Pro začátečníky při SKED byly zahájeny. Přihlásilo se 20% všeho žactva SKED. První vyučovací lekce se konala ve čtvrtek, druhá v pátek od 17 do 18 hodin ve škole za velmi pěkné účasti přihlášených. Vyučuje se čtení a psaní azbuky podle učebnice LKR pro začátečníky a pozornost posluchačů ukazuje, že náš zájem o jazyk velikého bratrského národa je upřímný a přirozený. Event. informace dalším zájemcům sdělí ochotně vedoucí kursu prof. Kožený.

Vzpomínka.

Léta ubíhají, avšak vzpomínky zůstávají. Když před sedmi lety byla založena Letní kolej Esperanta v Doksech, tehdy jen s třemi stupni A,B,C, přihlásil jsem se jako starý esperantista také, abych po nucené přestávce za okupace si znovu oživil v paměti méně užívaná slova a hlavně, abych se opět sešel se samideány. Iniciátory založení esp. koleje v Doksech byli samideáni Šolc a Vrba z Mladé Boleslavi, kteří za podpory s-ána Špůra a dalších tuto šťastnou myšlenku uvedli ve skutek. První ročník měl celkem ... učitelů a 88 žáků, což jsem považoval za veliký úspěch. Protože práce těchto průkopníků byla velmi dobrá, nesla také dobré ovoce a tak každým rokem se počet žáků a učitelů zvětšoval, až v roce 1949 bylo asi 250 žáků a učitelé byli už přední esp. odborníci a vedoucí našeho hnutí. Pak byly založeny Letní koleje i v jiných městech, zejména ve Svitě pod Tatrami, Karlových Varech a Rožnově. Tím se ovšem žáci rozdělili a jejich počet v Doksech klesl, avšak celkově velmi stoupl a překročil čtyři sta. Příčinou je skutečně vysoká úroveň koleje, jaká snad nebyla dosažena nikde jinde ve světě a hlavně účel esperanta, tj. dorozumění a spolupráce se všemi národy, zejména pracujícími rukou a ducha, poněvadž hlavně tito lidé odnášeli hrůzy každé války a mají tudíž největší zájem na zachování míru.

Jelikož i veřejní činitelé v Doksech jsou vedeni stejnou myšlenkou na sjednocení pracujících celého světa a zachování míru, jehož je nezbytně zapotřebí k budování nového a lepšího života, našli jsme u nich plné pochopení a podporu a jejich pomocí bylo vykonáno vše, aby byl pobyt žákům koleje příjemnější. Kdo také má možnost, aby svou účast v koleji opakoval, jistě tak učiní, neboť povinnost, kterou na sebe bere, má vysoký cíl, a po splnění této každodenní povinnosti má každý ještě dosti příležitosti, aby pobytem u jezera v družné společnosti samideánů se pobavil a osvěžil k další práci ve prospěch vlasti, míru, pokroku!

Ha-na-ko

Naše Slovensko búrlivo mení svoju tvár.

Náš štátný národohospodársky plán a štátný rozpočet ukazujú, jako budovanie socializmu v našom štáte dáva aj hospodárskej aj kultúrnej výstavbe Slovenska novú socialistickú základňu, na ktorej pomocou českého pracujúceho ľudu nielen doháňame, čo sa za kapitalizmu na Slovensku zameškalo, ale spolu budujeme už aj spoločnú ekonomickú základňu, vyspelý socialistický priemysel a socialistické poľnohospodárstvo.

V tomto všeobecnom prúde budovania novej socialistickej hospodárskej základne sa prehlbuje bratský svazok našich národov a tvorí pevný a jednotný socialistický štát.

Táto socialistická cesta riešenia národnostnej otázky nielen sjednocuje pracujúce masy v jednu socialistickú rodinu, ale umožňuje aj, že zatiaľ, čo veľké kapitalistické štáty na západe nevedia ubrániť svoj vlastný priemysel pred dravým americkým imperializmom – u nás na Slovensku náš starý zaostalý priemysel sa stráca v búrlivej výstavbe nového, moderného, socialistického priemyslu.

Z prejavu predsedu Sboru povereníkov

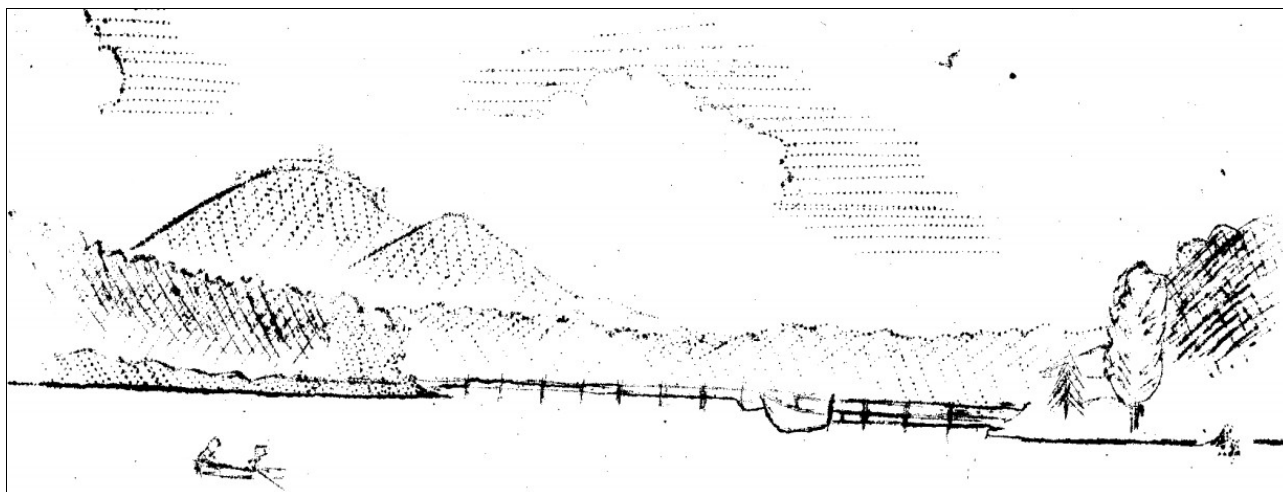
Julia Ďuriša

R. Wenzel

LEGENDO PRI LA MONTO BEZDĚZ

Antaŭ multaj jarcentoj, kiam ursoj kaj multaj aliaj rabbestoj en tiu regiono vivadis, ankaŭ ne superis la nunaj du montoj la tiaman ebenaĵon, nenia monteto estis videbla. Iam disputis la diablo kun sankta Mario pro malriĉa „animo“, kiu laŭ kontrakto, fiksita antaŭ tridek jaroj kun najbara muelisto, devis

aparteni al la diablo. Sed la pentema pekinto alvokis propeton de la sankta Mario kaj promesis savite de ŝi konstruigi kapeleton sur tiu loko. Konsiderinte lian peton kaj koleriĝinte la diablo decidis per ruzo regajni la animon. La diablo faris al la sanktulino proponon, ke al tiu apartenu la animon, kiu dum unu nokto konstruus la pli grandan monton. Dirite, farite!

En la sekvonta nokto komencis ambaŭ, la diablo, plena de malico, kontraŭ la interkonsento kaj helpe de nevideblaj servantaj spirituloj, sankta Mario nur sole.

Nun komenciĝis fervora vivo en la proksima arbaro. La diablo, kun la siaj, kiuj observis la penadon de la Di-patrino, kiu laboris sola, rikanis: tamen ŝia ŝtona monto kreskis pli rapide. Koleriĝinte pri tio, li instigis la kunulojn, ke ili pli rapide laboru. Oni altrenis multajn grandajn ŝtonojn, per kiuj la diablo volis starigi grandan monton. Sed en tiu momento la suno leviĝis, la diablo kun terura malbeno flugis en la inferon, kaj la lastaj preparitaj ŝtonoj rulis la deklivon malsupren, kie ili ankoraŭ hodiaŭ distrite kuŝas. Tiamaniere la bedaŭrinda animo estis savita por la ĉielo. Kaj la monto, kiun la sankta Maria konstruis, ricevis la nomon „Bezděz“, la monto de la diablo nomiĝis de tiam „Diabla monto“. Malgraŭ tio havis la diablo residencon sur la Bezděz-monto, kiel la nomo „Diabloturo“ konfirmas, kiu laŭ legendo estis konstruita per „blanka mortero“. Sur la murdentoj, kiel la legendo asertas, oni vidas multajn fantomojn dum diservo en la kapelo. En la turo, oni rakontas, la diablo gardis trezoron, kiun jam multaj volis elfosi, sed neniu ĝis nun sukcesis.

KRONIKO

Ĵaŭde la veterdijoj ekfavoris kaj varme ekbrilis la suno por adiaŭi la lastan julian tagon. Sunradioj penetrantaj en la klasĉambrojn tendis kaj promesis agrablan posttagmezon ĉe la lago. Kaj vere en la esperantista angulo de la strando sub la betuloj eksvarmis posttagmeze la gekursanoj, banis kaj sunumis sin, babilis aŭ ripozis. Vespere en la kulturdomo okazis prelego kun lumbildoj pri Laplando. S-ano Vítek pruviĝis denove talenta kaj rutina preleganto kaj lia interesa kaj katenanta parolado estis freŝe sekvata ĝis la fino kaj plenplena salonego rekompencis lin per tondra aplaŭdo.

Vendrede regis plu la bela vetero kaj la kolegianoj ĝuis refreŝiĝon ĉe la lago. Formiĝis grupetoj diskutantaj la temojn de la antaŭtagmeza instruado kaj lingvajn problemetojn. Vespere nia granda mago kaj sorĉisto Li-Ry-znar en Zátíší konsternis per siaj artifikoj kaj lertegaĵoj. Aperadis kaj malaperadis tuboj, kubo, globoj, ovoj, cigaredoj, horloĝoj, sinjorinaj korptolaĵoj. Kaj multo alia mirigis nin kaj oni eĉ imputis al serĉakapablo de granda „Li“, kiam subite akompanate de tondra aplaŭdo aperis sur la scenejo s-ano Slanina, revenigita mistermaniere el Praha. La vespero de multaj mirakloj vere ĉiujn kontentigis.

Por sabato ne estis destinita ia programo, sed laŭ propono de pluraj samideanoj ripetiĝis vespere en la lernejo „Revuo el esperanta poezio en Ĉeĥoslovakio“. Elektion de montraĵoj el poemoj originalaj kaj tradukitaj de Dro St. Schulhof, Dro St. Kamarýt, Dro Jos. Fousek, Rudolf

Hromada, Dro Tomáš Pumpr, Miloš Lukáš, Karolo Píč, Dro Aug. Pitlík, Eva Suchardová, Eli Urbanová kaj Jiří Kořínek deklamis Eva Suchardová. En ŝia unike prefekta artisma dono fariĝis la poezia supervido komentata de s-ano Kořínek vera evento kaj domaĝe ke lokmanko ne premasas diri pli pri ĉi tiu vespero. Dankema aplaŭdo rekompencadis la belegajn artodonojn. Dimanĉa tago estis en la signo de ekskursoj. Ĉar la unua karavano al Sněžka estis startonta jam je la 4a matene, estis frumatene je la 3,30 h celebriĝinta Esperanta diservo en la preĝejo, kie la operkantistino Věra Borská per sia bela aldo kantis la Largon de Händel en Esperanta traduko de Jiří Kořínek. La ekskurs-karavano al Sněžka tamen startis kun 45minuta malfruiĝo kaj entute iĝis sufiĉe aventura ĝia „sorto“. Montriĝis, ke la ŝoforo ne estas ekipita per mapo, nek konas sufiĉe la regionon kaj multaj vojsercadoj ŝtelis tempon, sen tio jam malabundan. Se vi alkalkulos du difektojn kaj pneŭmatikŝanĝojn (ĉe unu el ili okazis eĉ karamboleto de nia, feliĉe malplena aŭtobuso kun alia buso), vojeraradon dum la reveno (pro kiu oni revenis en granda rondvojo al la sama loko), pluvmalsekiĝon en la aŭtobuso kun malfermita tegmento ni vidos, ke la ekskurso fariĝis sensacie interesa. Pluan tempon rabis longa atendado ĉe la dusidloka kablovojo al Sněžka kaj tial feliĉe, ke la ekskursanoj tagmanĝis je la 17a h. Sur Sněžka la restado estis refreŝiga kaj prezentis momentojn kaj interesajn kaj preskaŭ dramecajn. Fine ekaperis tamen amika etoso. Kantis la niaj, kantis lapolaj soldatinoj kaj ni adiaŭis de Sněžka. La karavano revenis je la 23a h al Doksy.

La karavano al Ještěd kaj Liberec havis trankvilan sortaron, kvankam ĝi ne estis malpli interesa. La distanco estis multe malpli granda, tial mankis ĉia hastado, ĉie restis sufiĉe da tempo. Jam je post la 10a h venis la ekskursantoj al Ještěd, de kie ili admiris la ravan ĉirkaŭrigardon, ĉitage pro iom nebuleca vetero malpli klaran. Tagmanĝo sur ještěd estis tre bona kaj post ĝi oni havis tempon pli ol 1 horon sunumi sin aŭ malrapide piede descendi al la malsupre atendanta aŭtobuso. reston de la tago oni pasigis komforte en la zoologia ĝardeno kaj per promenoj tra la arbaroj kaj vilaaj kvartaloj de Liberec. La vespermanĝo en hotelo Zlatý lev estis modelo de tio, kion oni al si prezentas sub vere ekzempla gastoservo. Ni estis rapide kaj bonege priservitaj en aparta salono kaj esprimis ankaŭ nian dankon al la gvidanto kaj personaro de tiu ĉi modela entrepreno.

Dum reveno eksonis gaje la kantado en la aŭtobuso kaj onin trapenetris sento de feliĉo pro ĝue pasigataj momentoj. Preskaŭ oni bedaŭris devante forlasi je la 21a h la aŭtobuson.

Jiří Kořínek

DU FORĜISTOJ

/Dva kováři v městě.../

Loĝas en urbeto pace en kvieto
du forĝistoj sur la plac'
unu huf-ferumas
dua amindumas,
Anjon el bien' sen lac'.

Venis el vilaĝo,
venis la mesaĝo
de la vokta solfilin',
ke ŝi ne malemus,
se mi al ŝi venus
kaj brakumus arde ŝin.

Luno hele brilis
kaj mi amsopiris
sur la voj' al amatin',
luno brilis hele
nokte surĉiele,
kvazaŭ ĝi komprenus min.

Fil' pripensu bone
antaŭ ol senkone
iĝi al virino sklav',
ĉar ne ĉiam beno
ino el bieno
estas, kiam pasos rav'.

Tradukis Jiří Kořínek

La konscienco

La redaktoro de iu gazeto aĉetis kilogramon da sukero. Sed hejme li rimarkis, ke inter la sukero estas kreto-pulvoro. Pro tio li tre koleris kaj metis en ĵurnalo jenan anoncon: „Hodiaŭ mi aĉetis

kilogramon da sukero, sed ĝi enhavis preskaŭ duonan kilogramon da kreto-pulvoro. Se la komercanto, kiu vendis al mi tiun sukeron, ne tuj sendos al mi funton da pura sukero, sen kia ajn almiksaĵo, mi morgaŭ publikigos lian nomon.“

La saman vesperon li ricevis de kvin vendistoj po duona kilogramo da sukero!

En danĝero

Kuracisto akceptas telefonan alvokon. Patro sciigas, ke lia fileto englutis fontplumon.

„Mi tuj venos!“ respondis la kuracisto. „Kion vi dume faras?“

Patro: „Mi skribas per mia simpla plumo.“

Raŭkeco

Ĝi estas simptoma de malsaniĝo de la gorĝo, kaŭzita ĉu per inflamo, per laciĝo de parolado, per mervozeco, per pulmo-malsano aŭ per formiĝi de absceso en la gorĝo. Se la kaŭzanta malsano ne estas danĝeraspeca, la raŭkeco baldaŭ malaperos; ĉe profunde enradikiĝinta malsano ĝi estas longedaŭra. Ĉiu unu – aŭ duhore gargado de la buŝo kaj nazo per citronakvo de 20°, nokte ĉirkaŭkolaj kompresoj, ĝenerala kurac-flegado de l'korpo laŭ naturo de l'kaŭzanta malsaneco.

NOVAĴOJ

Hodiaŭ estas mardo 5-8-1952. Vetero: výborné počasí až do konce týdne zaručeně potrvá!

Dnes večer lampiónová slavnost na jezeře. Začátek ve 20 hod. Účinkují dvě hudby. Zakupte si včas v naší prodejně lampióny a svíčky a zajistěte si lod'ky. Po programu tanec.

Věnujte pozornost fotografiím koleje a ještě dnes si objednejte patřičný počet jednotlivých druhů!

KLAĈEMA OBSERVANTO

Samideán Kořínek je velice silný člověk. Dokázal postavit na hlavu celou historii esperanta, když ve středu prohlásil v kursu D, že již r. 1990 vyšla první česká učebnice esperanta. Gratulujeme!

Ještě silnější je však s-án Kožený. V úterý na pláži pokusilo se 6 zvláště vybraných dobrovolníků dokázat i násilím, že jmenovaný se vody nebojí. S. Kožený mimo pohmožděniny lehčího rázu utrpěl několik těžších zranění, kterým dosud nepodehl. Dokázal však, že jeho náramná síla vzbuzuje obdiv!

Hanako si přichází na své ve stravovně n.p. Delta. Bylo s podivem dívat se na kvanta, jež pomalu, ale jistě mizí v jeho útrokách. Na dotaz o svém tělesném zdraví prohlásil, že by kursisté viděli, kdyby se nestyděl. . . Jedná skutečně samideánsky, jestliže popřeje i žaludkům druhých krmě vydatné!

Stěžoval si mně náš podnikový kouzelník LI, s nímž mám tu čest v Doksech spolubydleti, že mu dosud neuschly jeho vlněné plavky a mé jsou naprosto suché. Koupali jsme se přece současně. . . ? Ano, dějí se věci, které nejsou tak lehké k chápání! V tom však nejsou žádné čáry! Známe přece výbornou povahu s. Špůra, od něhož si plavky vypůjčíme (abychom zbytečně netrhali své!) a na odív vystrkujeme opět vždy své!

Důvěřivost některých, zejména vzdálenějších členů koleje je nesmírná. Samideánka ve smyslu pro pořádek si na př. nechá na pláži uschnout plavky, aby si příští odpoledne opět suché oblekla. Velmi se divila, že někdo znalý poměrů vzal plavky do úschovy a dosud se nepřihlásil!

Při pondělním obědě byl značný výprask nad kvalitou podávaného jídla. Byli i takoví samideáni, kteří ve snaze po uchování zdraví odešli, aby holdovali mléku a "tyčinkám"

nesmírně křehkým, vydávající "všanc" svých posledních několik dosud nevyndavacích zubů. Úděl však vzbudila zpráva, že se vydává vepřové. Po zachování paniky a patřičném rumu na stravovnu každý byl obsloužen, aby mohl ukojiti svůj hámiždný hladový chtíč vepřovým nebo uzeným!

Nie je pravdou, že časť samideanov z Bratislavy si zmýlila cestu na Bezděz pre silný obsah flaše „starorežnej“, ale je pravdou to, že si vybrali cestu pohodlnejšiu, aby nemuseli tak často siahnuť za obsahy spomenutej flaše. Kto neverí, nech sa opýta pána, ktorý bol ešte donedávna šťastným majiteľom starorežnej.

Přihlásí se muž, který ještě o 23. hodině pobíhal po pláži s víškem v ústech vlivem tučné večeře?

Zn.: "Lepší osvědčený prostředek"

Loĝejo de niaj Ĉe-instruistoj similas al ŝipa kajuto kaj antaŭĉambro al ferdeko. Komplika farigas la malgrandeco de la ejo matene. Kiam unu sin vestas, la alia dume devas eliri sur ferdekon, ke la alia sin povu vesti.

Redakční uzávěrka vždy v 11 hodin. Vhodné příspěvky se po zásluze odměňují z vlastních prostředků redaktaro. Občas přispívá také kolej. Toto číslo vychází jako dvojčíslo.

Vysázeno v úterý, v 7.30 hodin.

Verda Voĉo de Doksy

INFORMATIVNÍ, POUČNÝ A ZÁBAVNÝ OBĚŽNÍK LETNÍ KOLEJE ESPERANTA V DOKSECH
INFORMA INSTRUA KAJ AMUZA BULTENO DE SOMERA ESPERANTO-KOLEGIO

No. 7

7-8-1952

Jak se učít

Prvním předpokladem úspěchu při učení je vědět, proč se učíme. Mějte zájem! Učit se řeči, to nemá být dřina, ale radost. Dává možnost rozhovoru s jinými vzdělanými lidmi, usnadňuje cestování, dává lepší kvalifikaci, uznání u svého okolí. Chtějte! Kde je chtění, tam jsou i možnosti. Učte se v celcích! Máme-li před sebou stále celkový přehled, snadněji pronikneme k jádru věci. Učte se s plnou soustředěností anebo toho raději nechte.

Rozptýlené a polovičaté učení vyčerpává a nepřináší ani třetinu užitku jako učení soustředěné při stejné námaze.

Bylo by škoda, abyste čas věnovaný Esperantu v Doksech promarnili tím, že po návratu domů odhodíte všechny knihy, sešity a ostatní pomůcky do kouta a necháte je tam bez povšimnutí ležet.

- S.

S O P I R O

Mi kial vivu en sopir'?

Ja nur al vi nun celas mia sento
Kaj ĉiu penso kaj sopir' je belo,
Al vi donita de la maja vento.

La oraj haroj, la okul' azura,
la dolĉa rid'ĉielon promesanta –
vin vidas la anim' en bildo pura.

Nur pri konsol' sopiras brula koro,
vin eble trovos mia peta vorto –
mi antaŭ vi genuas en adoro.

Aŭ – ĉu eterne nur sopir'?

G. P. Bavorovský – elĉeĥigis E. Suchardová

LETNÍ KOLEJ ESPERANTA V -DOKSECH

(Somera kolegio de Esperanto en Doksy)

27. 7. - 9-8. 1952.

pořádá tyto kursy a přednášky:

A1 A2 kursy pro začátečníky. Vyučují metodou přímou (Ĉe-metodou): K. Šolc, Slanina, Eva Suchardová. Jejich přednášky systematicky doplňují: R. Hromada (úvod do esperanta), M. Seppová (16 pravidel základ. esper. gramatiky Dra Zamenhova), V. Špŭr (zpěv původ. a přelož. esper. písní). Třídní K. Šolc, A. Slanina.

B1 B2 kursy pro pokročilé . Vyučují: 1. Opakování esper. gramatiky - J. Kožený . 2. Lehká konverzace: J. Friedrich, R. Hromada, M. Seppová, K. Šolc, V. Špŭr, J. Vítek. 3. Úvod do esperanta - R. Hromada. Třídní: J. Friedrich, R. Hromada.

C k u r s k o n v e r s a č n í : 1. Úvod do esperanta - R. Hromada. 2. Prohlubování znalosti esper. gramatiky - J. Kožený. 3. Těžší konverzace: - J. Friedrich, V. Špŭr, J. Vítek. 4. Řečnická cvičení - A. Slanina. Třídní J. Vítek.

Esperantský seminář. Přednášejí:

A) Dr A. Pitlík (Historio de la ideo pri la universala lingvo, Historio de internacia esp. movado, Esperanta literaturo traduka kaj originala), R. Hromada (Dr Zamenhof kiel homo, Esperanto ĉe la ĉeĥoj kaj slovakoj, Arto verki kaj traduki en esperanto), J. Kořínek (Renesanco de esperantismo, Instruo el la leteroj de Dro Zamenhof, Literaturaj observoj, Esperanta poezio en Ĉeĥoslovakio, Reguloj de esperanta fonetiko, Pri la gramatika karaktero de radikoj en esperanto, Reguloj de vortfarado en esperanto, Pri la esperanta poetiko, Pri la traduko de muzikaj tekstoj, La problemo de neologismoj en esperanto), J. Kožený (Problémy esp. mluvnice, Zamenhofův život, Zamenhofovo jazykové a literární dílo, Esperanto s hlediska Marx-Leninského názoru na jazykovědu),

B) v cyklu přednášek zvláštních: V. Borská (O zpěvnosti esperanta), K. Píč (Esperanto, ĝiaj evoluo kaj vivo).

C) kursy čtení a psaní r u š t i n y - J. Kožený.

Pi

-jelč- Valečov a přifařené okolí očima účastníka.

Výhodná nabídka koleje, která již v prospektu upoutala pozornost všech, skutečně vylákala velkou většinu účastníků letních kursů k účasti, i když přílišné parno již předem kladlo na účastníka určitou turistickou vyspělost. Oběd ve Sportu byl podáván ve vší tichosti a bez náležitého rum. na obsluhující personál, čímž značně utrpěl jeho svéráz. Avšak postupně se tváře obědvajících zachmuřovaly a přejímaly i vyděšený výraz, který přecházel do letargie. Důvodem byl nácvik melodie asi velmi nepřístupné. Mnozí samideáni přemýšlením o možnostech demolování klavíru nebo zpěváků otupili svůj ostrovtip, že během výletu měli zájem jen o tekuté potřeby žaludku, o krásy přírody se všemi ostatními zážitky jim unikaly

jakoby samozřejmě.

Vždyť už organisovaný chaos při obsazování míst v obou přesně dojevných autobusech je zaznamenání hodný. Rovněž nestává se často, aby v posledních okamžicích dobíhali samideáni finišem zcela po vzoru Zátokově.

Po patřičných poučeních vedoucího výpravy s. Šolce a několika dodatečných s. Slaniny autobusy odstartovaly, aby 110 obětavců odvezly pod zříceniny Valečova, které je neméně zajímavé jako ovoce po cestě. I pěší túra měla svou hezkou bilanci – dva vypité hostinské podniky. Ba ve druhém málem by došlo i na zásobu užitkové vody ve vanách před hostincem, čemuž zabránilo jen důrazné vysvětlení jedné z ubytovaných rekreantek.

A opět pochod za veselého halekání, výstup, sestup, bloudění, lamentování i opěvování krás přírody, prostě se vším, co patří k normální turistice.

A když potom se schylovalo k večeru a vyčerpány byly veškeré zásoby chlebníků a aktovek, bylo hovoru mnoho, ba i se strany vedoucích, kteří svými znamenitými hlasovými orgány i výřečností se snažili přesvědčit účastníky o nutnosti být včas doma. Program byl splněn a vedení výletu uspokojeno i za cenu jednohodinového zpoždění. Vydatná večere, úprk do ubytovacích prostorů s plnými žaludky, očištění těla, to vše bylo otázkou už jen nejkratší doby a nejjednodušší umělecký večer byl věru nejkrásnějším zakončením dne.

Al novaj Esperanto-instruistoj!

Jen kelkaj bonaj konsiloj por via laboro poresperanta aŭtune 1952.

Por ekinteresiĝi pri esperanto kaj altiri al lernado de la lingvo verbumadu unue tiujn sociajn tavolojn, kiuj jam havas aŭ montris ian inklinon al la internacia lingvo esperanto. Hodiaŭ ili estas troveblaj precipe inter laboranta popolo aŭ studentaro. Tio signifas, ke al tiu funda celo adaptiĝas al formo de nia informado por la aŭtuna kampanjo.

Antaŭ novaj kursoj minimume ... tagojn informu la publikon per sufiĉe granda nombro de afiŝoj, flugfolioj, gazetaj artikoloj, publika parolado, bone aranĝita esperanto-ekspozicio en iu elmontra fenestro en bone frekventata strato, kaj ĉefe ankaŭ buŝe.

Bona afiŝo devas ne nur atentigi pri la ekzisto de esperanto, sed altiri al nia afero tiujn, kiuj ĝin rimarkis.

La enhavon de la flugfolioj de informado oni devas studi por ne maltrafi la celon.

En la ekspozicio ne estu uzataj malnovaj afiŝoj, precipe paliĝintaj eĉ makulitaj, sensignifaj libretoj aŭ polvaj gazetoj el la tempo antaŭ la unua mondmilito. Ankaŭ la poŝtkartoj devas esti altiraj kaj interesaj. La informado per la buŝo estas la plej bona, sed ĝi devas esti farata honeste kaj ne eblas paroli pri granda facileco de esperanto, sed ... ke oni lernas nacian lingvon 8 jarojn kaj pli, sed internacian lingvon esperanto oni povas ellerni dum multe pli mallonga tempo, ĉar ĝi estas simpla kaj facila.

Nomu la lingvon nur esperanto aŭ internacia lingvo, ne uzu superflajn epitetojn kiel ekz. helpa, arta, artefarita aŭ dua k.t.p. Tio igas konfuzon kaj ne bonan opinionon.

Esperanto estas fakte internacia lingvo laŭ sia strukturo, laŭ sia celo kaj laŭ sia praktika apliko.

Inter la neinformita publiko ne parolu pri aliaj projektoj aŭ projektetoj. Ne diskutu kun mortnaskitoj, tio ne havas sencon!

Memoru, ke ĉia ajn bruo pri esperanto certe iun altiros, sed memoru ankaŭ tion, ke de la kvalito de la bruo dependas la kvalito de la estontaj esperantistoj.

Fr. Pytloun

Příští p o s l e d n í číslo vyjde v sobotu jako dvojčíslo.

NOVAĴOJ

Hodiaŭ estas ĵaŭdo 7-8-1952.

Vetero: podmračno, sklon k preháňkám. Příroda tak vyjadřuje svůj žal nad blížícím se ukončením kursů letní koleje.

Programo: hodiaŭ akademio de kolegiaj frekventantoj. Komenco je la 20a h en "Zátiší".

- vendreda karnavalo - nunjare en la restoracio de Bezděz! Forveturoj de aŭtobuso laŭ specialaj anoncoj en resp. klasoj.

KLAĈEMA OBSERVARTO

Večer u Máchova jezera.

Nadešel večer, krev potila mračna,
poslední slunka zář ssála země lačná.

Země tak voněla jak hebké vlasy děvy,
ze šumného boru jsi slyšel zpěvy stery.

Oči tvé pokryla hebounká pára a slyšela
jak vlnka vlnu šepotem kárá:

Jen tišeni, jemně, kdo šel by mino

Vy slyšel neznámých zvuků pianissimo

Cítíš krásu a mezitím co srdce směje se a skáče
jako tvé se kalí a dojetím pláče:

Spi sladce zemi opěvaná -

Máchova "zemi krásná a milovaná"!

F.J.Kub.

(Píseň zamilovaného a nevyslyšeného
nebo pláč nad rozchodem...? pozn.red.)

K příjemnostem v Doksech patří beze sporu hodiny. Nevěříte? To tedy nebydlíte v noclehárně MNV. Jdete vesele domů, roztáhnete své zemdlené ůdy na posteli, blahořečíte jejímu vynálezci a hodiny vám hned zkazí náladu. Máme totiž umístěny dva tyto přístroje hned vedle našeho útočiště. Jak se báječně doplňují. Bijí každé čtvrt hodiny a protože ne současně tak celou noc posloucháme tóny této něžné ukolébavky vždy po pěti minutách!
(To je divné-hodiny zde kdy bijí každých 10 minut-pozn.saz.)

Redakci:

Díky Vašemu blahopřání Boženkám a Martám rychle psal samideán své manželce 29.m.m.večer:

- Doksy 27.7-1952. K Tvému milému svátečku vše nejlepší Loiza-Pak ještě dodal: -Tak již jsme tady tři dny, hrozně to utíká!-

Pri včerajšom výlete na Valečov jeden zo samideánov prejavoval radosť nad krásami kaštiela mimoriadnym spôsobom. Rozrubal stôl vlastným telom pred očami druhých, ktorí len nemo prizerali. Druhý udivil svojím spevom tak krásnym, že mu redakcia odovzdáva dve ponuky k sňatku, hoci je jasné, že ho doma očakáva početná rodinka, ktorá len s ozajstným finančným vypätím mu umožnila zájazd do Doks. Redakcia ani vedenie koleje nepreberá zodpovednosť za tieto lahkovážne počiny.

Včerejší výlet však ukázal i veľkou dobrosrdečnosť četných samideánů. Bylo dojemné vzájemné obdarovávaní ovocem, byť i nevyzrálým, různými nápoji, když v obou hostincích pramen při organisovaném chaosu rychle vyschl. Ba někteří nabízeli dokonce i části svého vlastního oblečení, což při poměrném parnu bylo opravdu již přeháněním ctností pravého esperantisty.

Lampiónový večer si vyžádal mimo více objetí vlivem idylické nálady i jednu oběť. Snaživý samideán ve snaze přiblížit se pokynům pořadatelstva zcela náhodně dokázal, že při břehu přístaviště loděk je značná hloubka. V blízkosti službu mající samideáni v posledním okamžiku vytáhli uvedeného a zavedením umělého dýchání ho vrátili životu. Teprve potom bylo v ústraní přikročeno k řádnému vyždímání jeho obleku a prádla. Samideán žije a těší se poměrnému zdraví!

Redakční uzávěrka vždy v 11 hodin. Vhodné příspěvky se odměňují! Sledujte život koleje a zajímavosti pošlete redakci! Zajímá to všechny.

Vysázeno ve čtvrtek v 7,15 hodin.

Verda Voĉo de Doksy

INFORMATIVNÍ, POUČNÝ A ZÁBAVNÝ OBĚŽNÍK LETNÍ KOLEJE ESPERANTA V DOKSECH
INFORMA INSTRUA KAJ AMUZA BULTENO DE SOMERA ESPERANTO-KOLEGIO

No. 8-9

9-8-1952

A D I A Ŭ ?

Ĉu vere adiaŭ? Ĉu vere esperantistoj adiaŭas? Ne, nia saluto estas „Ĝis la revido!“ Kaj tiu ĉi saluto nin kunligas, ni denove renkontiĝos, ĉu en la venonta kolegio, ĉu en niaj regionaj kunvenoj. Ni, esperantistoj, ne laciĝas, ni fosas persiste nian sulkon por atingo de nia celo. Kaj tiu celo estas „La paco kaj internacia interkompreniĝo“. Kaj ankaŭ vi, la novaj esperantistoj, venintaj en niajn vicojn, restos certe fidelaj al nia movado, al nia devizo „Ekregu la paco en la mondo“!

Al vi ĉiuj ni diras ne „Adiaŭ!“ sed „Ĝis la revido!“

A.S.

Akceptu de mi, sinjoro ...

Akceptu jen de mi, sinjoro,
iom da pensoj pri dolĉa teren',
akceptu spiron de papava floro,
timeman bildkarton super la ter'.

Ne legu, karulo, konfeson krudan,
ne legu pri ploro kaj pri dolor',
Ne volu kompreni la peton mutan,
nek ŝiri la floron de ruĝa kolor'.

Akceptu nur de mi, sinjoro,
mallaŭtajn vortojn pri la sopir',
akceptu senton sen pretenda koro,
al kiu ordonas via dezir'.

Ne pensu al mi, kara kaj fora,
kaj se vi sopiros, do nur al vento, -
Ĝi vin karesu en horo angora,
neniam rakontu pri vana sento.

Eva Suchardová

Kroniko

Lunde trapaŝante la klasojn ni ĉie konstatas belan rezulton de unusemajne diligenta studado. En klaso A1 la kronikisto fariĝis atestanto de gaja sceneto, la ŝerca parodio pri geedziĝa ceremonio: La ĉarma juna samideanino Svobodová, fianĉine vestita, la komike vestita fianĉo s-ano Vimr estis de pastron rolanta s-ano Jeřábek geedzigataj. Gajo kaj sprito rikoltis multan ridon.

En kurson D allogis multajn gastojn operkantistino s-anino Borská, kiu prelegis pri taŭgeco de esperanto por kantado. Precipe montroj de kelkaj kantoj de Schubert, Brahms, Fibich k.a. en esperanto rikoltis merititan aplaŭdon. Same ĉiujn aŭskultantojn igis aplaŭde montri kontenton deklamo de kelkaj poemoj tradukitaj kaj originalaj. Recitis parkere s-aninoj Borská, Svozilová, Novotná kaj Podhradská.

Vespero alportis surprizon en Zátíší. „Amika vespero kun programo“ sed kia programo! La juna samideano d-ro Pravoslav Sádlo, virtuozo sur violonĉelo, ludis al ni Rokokajn Variaciojn de Ĉajkovskij kaj preludon de Eccles. En laj vera artisma ĝuo, kaj la rondo de la kolegianoj sentis sin honorata de la arta artodono de nia emeineta samideano. Ion similan apenaŭ la salono en Zátíší iam aŭdis. Aplauĝego ne sufiĉe povis esprimi dankemon al nia popola kaj modesta majstro. En plua, jam pli popoleca programo, s-ano Hrabý el Hradec Králové, la spritega elegantaspekta konferisto, voĉimitanto, per siaj gajaj scenetoj kaj anekdotoj ridigis la plenplenan ĉambregon. Bele kantis al ni s-anino Zemanová, tre bonnivela montriĝis la gitara duo Ploc-Březina. Sian ĵus komponitan kanzonon ĉeĥlingvan pri esperanto prezentis s-ano Vimr el Louny. Sur buŝharmoniko koncertis s-ano Jeřábek. Tra varma aroma somera nokto kun sorĉimpresa ora disko de plenluno sur la ĉielo revenadis la kontentaj ĉeestintoj hejmen.

Marda tago per sia sunvarma vetero ree ellogis ĉiujn al la lago. Kaj vespere okazis do la streĉe atendata, tradicia lampiona vespero sur la lago de Mácha. Dank' al enorma oferemo de s-ano Špŭr, kiu foroferis preskaŭ du tagojn kaj devis rezigni la dimanĉan ekskurson por perĉasi ie post Prago materialon por artfajraĵo kaj la piroteknikiston, ni havis vere fabelan spektaklon. Dum la raketoj kaj petardoj knale saltadis elĉielen, dekoj da kandeloj ornamitaj per lumentaj buntaj lampionoj kaj bengalaj torĉoj remijon dise, jen en kunkroĉiĝintaj serpentumantaj vicegoj kaj cirkloj sur la nigra surfaco de la lago. Du lampionornamitajn motorŝipojn suriris tiuj, per kiuj ne restis boatoj. Sur la ŝipoj promennavigantaj ludis kapeloj kaj operkantistino Věra Borská kante sonigis en la ravan someran nokton simbolajn kantojn kaj oper-ariojn. La bildo fariĝis perfekte sorĉoplena, ja preskaŭ nekredibla, kiam tra bizaraj nubĉifonoj naĝis la plenluno, alkantata per melodio el Najado de Dvořák: „Ho luno sur alta ĉiel“! Kaj ree kaskadoj de arĝenta lumego sur la bordo, gajaj renkontiĝoj de la boatoj. Centoj da gastoj observis la maloftan vidaĵon de sur la bordo, kie dume koncertis muzikistarto. Kaj kiam la boatoj unu post la alia revenadis borden, miksiĝis la kontentaj samideanoj al la dancantoj. Ĝis la unua horo postnoktomeza sonis la bordo kaj en malfrua nokto revenadis la paroj kaj grupetoj ĝojaj hejmen.

Merkredo preparis du eventojn. Unua el ili, la ekskurso al Valečov kaj Mišský per du aŭtobusoj en la varmega tago ŝajnis komence grumbliĝi kelkiuj ŝvitgutojn, precipe kiam oni devis rimarkeble ascendi. Sed baldaŭ la bela elvidejo kaj agrabla paŝado tra rokfendoj kaj sur ombraj arbaraj vojetoj kun verda fiodoro iome forgesigis sopirojn je nia lago, kaj ĉiuj fine komputo kaj maĝavide elsvarmis el la aŭtobusoj antaŭ la manĝejo Delta.

La vespero estis evento unuaranĝa. Vespero de vera kaj alta arto, pri kiu povus plene fieri eĉ Universala Mondkongreso de Esperanto. En la salonego de la Kultur-domo donis al ni la plej bonaj el ni la plej bonan. El Peer Gynt de H. Ibsen, tradukita tiel brile de E. A. Haŭgen ni vidis la plej ŝercan 3an scenon el la 3a akto. Brile donita estis la rolo de Solvejg de s-anino Eva Suchardová kaj tre bona estis Peet de d-ro Jar. Sucharda (estis nekredible, ke nur antaŭ 3 tagoj ili ekstudis la rolojn!). Bonega kaj konvinka estis la Verde Vestita Virino de Věra Borská. Věrka Podhradská rolis la idon. La kanton de Solveig de E. Grieg kantis Věra Borská. La sceno, samkiel la ceteraj senkulisa, per la perfekta prezento impresis plene fike kaj rikoltis longan aplaŭdon.

Kaj poste nia virtuozo sur violonĉelo s-ano d-ro Pravoslav Sádlo katenis ĉies atenton per la plej rava violonĉela koncerto, la H-minora de Ant. Dvořák. La dono estis simple superba. Penetris ĝis

korprofundo la tonoj de la belega verko. Ho, kiel kantis mole la dua frazo kaj kiel brilis la malfacilega tria. Laŭdegon al vi, majstro, kaj dankegon! La pianan akompanion de tiu ĉi koncerta grandkomponaĵo havis s-anino Hanušová, kaj ni estis konsternitaj per ŝia elstara, eksterordinara ludo. Estis por ni ĝuo kaj surprizo arto ne sufiĉe aprezebla.

S-anino Věra Borská per sia bela alto kantis al ni „Ave Maria“ de Fr. Schubert en traduko de R. Hromada. Kaj jam ni ekvidis unuaktaĵon de d-ro Jar. Sucharda: „Mi revas pri vi Jean Baptist“ en kiu montriĝis denove Eva Suchardová, granda artistino, perfekta aktorino kaj konforme bonege ludis d-ro Jar.. Sucharda, kiu prezentiĝas kiel talenta dramverkisto.

La brilan, amikan vesperon, sen trigo, fermis la unuaktaĵo de Julio ... „Granda Ludo“ speciale por ĉeĥaj esperantistoj verkita. Tiu spritplena okulfrape montris la rarajn kapablojn de Eva Suchardová. Ŝia rol..... tis absolute perfekta kaj konvinka, ŝia lingvo modela. D-ro Jar. Sucharda tie povis same multon montri el sia arto. Muzikajn interludojn kaj akompanion havis s-anino Hanušová.

Estis vespero, kiun oni dum jaroj ne forgesas!

Ĵaŭda vespero fariĝis denove edifa okazintaĵo. Solena artvespero ĝi titoliĝis kaj ĝia etoso estis solena kaj ĝia programo altgrade artisma. En ĝi kulminis ĉio bela, kion ni dum la kulturaj vespero de SKED aŭdis kaj ĝuis. Mi ripetas: pro tia programo devus fieri mondkongreso.

La kursanoj aperintaj en plena nombro post enkondukaj kaj salutaj vortoj de s-ano Slanina ekkantis La Esperon. Kaj jam sur la podio grupiĝis la gea ĥoro de lernantoj por prezenti kelkajn kantojn de plurnacia deveno. La unua estis la originala esp. kanto „La verda Stelo“, sekvis la freŝmelodia Transvala kanto „San Marejs“ kaj la slovaka kanto Se la kor' suferas en traduko de St. Seeman kaj ĉeĥa popolkanto „Du forĝistoj“ en traduko de J. Kořínek. Finis la bela pola kanto „Montano“. La ĥoro prezentiĝis kiel perfekta kolektivo, kiu ĉe pli abunda tempo por ekzercado donus imponan plurvoĉan ĥor-korpuson. La elstara ĥorestra talento, oferemo kaj ĉarma energieco de la plej juna instruantino, s-anino Magda Seppová havas la grandan meriton pri la sukceso de la ĥoro.

Nia admirata gasto s-ano d-ro Pravoslav Sádlo, la fama violonĉela virtuozo, kiu nin jam ravegis dum du pasintaj vesperoj, prezentis nun „Valson“ de Řídký kaj „Rondon“ de Dvořák. Estis ekstrema ĝuo aŭdi kanti la instrumenton sub liaj majstraj fingroj. Precipe la Rondo estis ebriiga belo.

Sekvis sinsekvo nomita: „Amo en kanto kaj poezio“. Du majstrinoj de sia fako la dramatistino Eva Suchardová kaj operkantistino Věra Borská sciis forsendi nin en revolandon de amo. En modela deklammaniero, kian oni antaŭ apero de Suchardová ĉe ni apenaŭ aŭdis, ni sorbis la vortojn de poemoj de Fráňa Šrámek „Kluzo“, „Virino kaj unika vir“ de Sládek, „Ĝi longe for“ en majstra traduko de R. Hromada kaj originalan poemon de Kurzens „Senti vin“

La bela aldo de Věra Borská sonore kaj trasentite kantis intermite „..... ton“ kaj „Serenadon“ de Brahms en tradukoj de Jiří Kořínek, kantoj de Richard Strauss „En la Postvesper“ kaj „Mi portas mian amon“ kaj belan kanton de Hugo Wolf „Ĝardenisto“, kiujn tradukis d-ro Tomáš Pumpr. Esti ... surprizo ĉi tiu kunlaboro de majstraj poetinodeklamantino kaj rekonata operkantistino. Aŭdi ion similan oni povas tre, tre maloftege.

Plej juna lernanto s-ano Valjan pianludis „Enterigon de la pupo“ de Ĉajkovskij. La lingvospertaj niaj du 12-jarulinoj el Brno V. Podhradská kaj J. Novotná ĉarmis nin per en kostumoj prezentita gaja sceno de „Ukraina rakonto“.

Kiam la anoncanto, s-ano Slanina, konigis, ke nia ŝatata direktoro s-ano d-ro Pitlík ĵus jubileas sian 50-jaran esperantistecon, oni salutis lin per tondra aplaŭdo. La jubileanto per kortuŝitaj vortoj rakontis al ni pri sia esperantiĝo en 1902 kaj pri siaj feliĉegaj spertoj pri Esperanto dum la tuta vivo. Esperanto lin, venontjare 70- jarulon, tenas ĉiam sana kaj vivĝoja. Poste recitis unu el liaj poemoj „Na Máchově jezeře“ s-anoj Borská, Podhradská kaj Novotná.

S-ano Jeřábek, la fama Hanako, kiu jam ok jarojn fidele vizitas ĉiujn ...arojn de la Kolegio diris al ni kelkajn belajn kaj sincerajn vortojn. La vesperon finis la ĥoro de la kursanoj sub la gvido de s-anino M. Seppová, kiu kantis al ni rusan kanton de I. Dunajevský „Floras la viburno“ en traduko de J. Kořínek kaj la tradician „Tagiĝon“.

Dum ĉiuj muzikaj prezentadoj mirigis nin per sia artisma kaj unika fortepiana akompano s-anino Hanušová, pianistino de plej alta stilo.

Kiam la edifa programo finiĝis kaj foriris kelkaj el la samideanoj, tamen plejparto de ĉeestantoj ne kapablis adiaŭi de la salono de l'ĝuo aldonis la artistoj al la programo ankoraŭ kelkajn perlojn. Eva Suchardová deklamis ĉeĥlingve du poemojn de Vallo, poemon „Dopis“ de Anna Achmatová. Prezentiĝis al ni kiel lertega deklamanto prof. J. Kožený, kiu deklamnis poemon de V. Nezval „Adiaŭ kaj tuket“ en traduko de J. Kořínek kaj la saman poemon ĉeĥlingve en originalo. Sekvis de Vallo „Verše mé Janě“ kaj de N. Asějev „Letní dopis“. Majstro d-ro Pravoslav Sádlo ankoraŭ por adiaŭo sonigis sian violonĉelon en „Gavoto“ el suito de Bach kaj en sonato de Eccles. Tiom de belo, tiom da vera arto je unu fojo! Dankon por viaj unikaj art...oj, vi ĉiuj, kiuj kontribuis al la plej bela vespero.

Jiří Kořínek

Kulturní brigáda v Deltě

Esperantisté v Doksech uspořádali 7.8. kulturní brigádu pro zaměstnance podniku Delta. Byli velmi srdečně přivítáni a celá beseda trvající 90 minut uspokojila diváky i účinkující.

V první části besedy byl předveden vážnější kulturní program: hra na violončelo /sam. Sádlo/, zpěv /sam. Borská/, recitace /sam. Suchardová a Kožený/. V druhé části se diváci srdečně pobavili naslouchajíce Hurvínkovi, Špejblovi a Mániče, které roztomile předvedl sam. Hrubý. Rovněž hra na kytaru a zpěv mládeže působily v útulném prostředí srdečným dojmem. Náš známý veliký mág LI, sam. Rýznar, okouznil všechny diváky, zejména ženského pohlaví – kromě ostatních kouzel, která předvedl se svou obvyklou přesností. Beseda, kterou jsme začali hrou na největší nástroj – violončelo, jsme skončili hrou na nástroj nejmenší, téměř neviditelný – foukací harmoniku. Sam. Hanako věnoval toto své číslo přítomným kuchařkám, poněvadž prý – podle jeho prohlášení – ony jsou nositelkami všeho pozemského blaha.

Živě vedená konference našeho osvědčeného konferenciera sam. Slaniny spojovala zajímavě jednotlivá čísla programu a všichni účastníci – diváci i účinkující – se rozešli spokojeni sebou navzájem a s pocitem srdečného přátelství.

NOVAĴOJ

Kursy LKED 1952

Do kursů Letní koleje esperanta přihlásilo se letos 150 žáků, kteří navštěvují kursy A1, A2, B1, B2, C a seminář. Žactvu, jež se podrobuje v sobotu 9.8. písemným zkouškám pomocí testů, vydává se osvědčení o účasti a prospěchu.

Dr. Pitlík – 50 let esperantistou

Jako septimán gymnasia v Č. Budějovicích stal se v srpnu r. 1902 ředitel LKED esperantistou. Jeho význam v čsl. a světovém esper. hnutí byl vypsán ve VV již r. 1948 u příležitosti jeho 65. narozenin. V mezinárodní literární soutěži, pořádané u příležitosti XXXVII. Světového kongresu esperanta v těchto dnech v Oslu, získala žačka LKED esper. básnička Eli Urbanová II. místo za báseň „En arbaro“ a VIII. místo za báseň „Nimfoj“.

Letní kolej esperanta v Popradě.

Okresní osvětová beseda v Popradě uspořádá v rámci kulturního plánu měsíčně za spolupráce stálého přípravného výboru LKE v Doksech tyto esper. kursy: základní, pokračovací, konveršiční /spojený se seminářem/. Kursy budou zahájeny 10. srpna seznamovacím večerem. Konec kursů 23.8. zkušebními testy. Vyučují: J. Friedrich, K. Šolc, V. Špůr, E. V. Tvarožek, J. Vítek. Během kursů bude uspořádána řada výletů do Vysokých Tater, Demanovských jeskyň aj.

E. S.

ROZLOUČENÍ

Všem je teď smutno. Přichází konec.

Rej krůpějí bubnuje divoký tanec,
samo nebe pláče, slzou se zalyká,
jezero se chvěje a bolestí vzdychá.

Zamyšlen do okénka hledím,
na srdci smutku strunu ladím.
však přece v kalu smutku zdá se mi,
že příroda nám chce ulehčit těžké chvíle loučení.

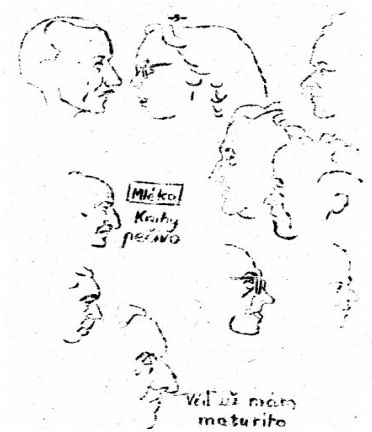
To tam slunka kouzlo, i les už nevoní,
snad brzy na vrata roku chmurná jeseň zazvoní.
Vím, chceš, aby jak u nás ráno
na všechny se slunko smálo.
Neříkej, že je nás málo!

Však všechny pojí idea –
by každá bytost na světě šťastný život měla.
To chce celý dobrý lid. A chceš-li zajistiti světu klid,
bojuj: za mír, za vlast, za socialismus!

F. J. Kubišta

Vysázeno 8.8.1952 ve 13.20 hodin.

Redakce upřímně děkuje všem spolupracovníkům!

Ĉu la interesaj vizaĝoj estas al vi konataj?

Verda Voĉo de Poprad

No 1

12.8.1952

ESPERANTO-LINGVO VIVA

Kiel ofte oni aŭdas diskuti – kaj, bedaŭrinde - eĉ disputi pri tio, ĉu esperanto estas viva lingvo, ĉu oni povas ĝin uzadi praktike, ĉu ĝi ne estas nur "morte naskita infano". Sed ĝuste en la du semajnoj, pasigitaj en Poprad en la rondo familia ni absolute sendube konsciiĝas pri tio, ke esperanto estas viva kaj vivanta lingvo. Estas io varme sekura kaj kontentiga en la fakto, ke ĉiujare en la regione de Tatroj ekkantas la verda lingvo sian amkanton al la vivo, paco kaj homaro. Ĉar esperanto vere estas lingvo de amo, de granda amo al homoj, iru tra la stratoj de Poprad, ĉie sonas tiu amlingvo, ĉie ĝi kantas sian saluton al la vivo, ĉie ĝi murmuras en amika babilado. Kiom da kontentigo donas al ni esperantistoj la fakto, ke oni vere parolas, uzas nian lingvon! Kaj kiel necesas vere ĝin paroli - esperanto ja estas viva, ĝi kapablas ĝoji, ridi, kanti kaj plori. Provu ankaŭ vi, karaj, vi, kiuj ankoraŭ timas paroli. Nia unua devo estas ja konvinkigi homojn pri tio, ke esperanto estas uzata kaj tion ni sukcesos nur parolante ĉie nian belan lingvon. Dum grandaj mondkongresoj oni parolas nur verde - ĉu ankaŭ tie ĉi ni ne estas kvazaŭ alvenintaj al tute malgranda kongreseto – ĉu ni ne venis por senti fratecon en koroj lacaj kaj sopirantaj je varma homa sento? Egale, ĉu ni estas ĉeĥoj, slovakoj, hungaroj - ni ja havas unu komunan lingvon. Komenciĝu pri tiu ebriiga fakto, pri tiu kapturige ĝoja fakto, ke ni ĉiuj komprenas, povas kompreni unu al la alia, eĉ se ĉiu el ni estas alveninta el alia anguleto de la vasta mondo!

Fratoj, amikoj, samideanoj, ni parolu en Poprad nur esperante!

E.Sch.

KRONIKO

Jam sabatvespere per diversaj trajnoj sporade alvenadis partoprenantoj de nunjara Somera Kolegio de Esperanto en Poprad. Sed pleje ili alvenis dum la antaŭtagmezaj horoj dimanĉe kaj la prepara komitato funkcia en la stacidomo devis rapide kaj por ĉiu kontentige solvi ĉiujn personajn kaj ceterajn problemojn. Estas klare, ke nia junularo solvis tiun taskon eminente. Dum la posttagmezo jam ĉiu povis ordigi siajn aferojn kaj purigi sian korpon en sia provizora respektiva hejmo.

Antaŭvespere la instruistaro de la Kolegio konferencis kaj pridiskutis ĉiujn gravaĵojn rilate al la glata funkcio de la kursoj. Je la 19a h kolektigitaj gesamideanoj en bona humoro entreprenis

duonhoran promenon por atingi la salonon de interkonatiĝa vespero en Spišská Sobota. Unu horon pli poste en bele ornamita salono komencis solena malfermo de la Kolegio. Post la bonvenigaj vortoj de sam. Slivko, estro de loka junalara grupo, sam. Zvara prezentis al ĉiuj la instruistojn kaj ceterajn kunhelpantojn. Komuna danco certe estis la plej taŭga rimedo por interkonatiĝi. Same plaĉe estis akceptitaj la ceteraj programeroj. Nur malvolonte ni ĉiuj revenadis po grupoj hejmen. Sed matena laboro nin atendis.

Post la unua komuna matenmanĝo ĉiuj foriris en lernejon en Velká kaj komenciĝis tie la instruado. La kronikisto en la kursoj ABC konstatis la plej bonan volon kaj de la lernantoj kaj la instruistaro. Dum la ĉefa paŭzo la partoprenantoj estis fotografitaj.

Posttagmeze estis komuna trarigardo de Poprad kaj la vespero por ĉiu liberprograma.

Vi

Gruzina popolkanto.

Kie, karulin', kuŝas vi?
Vian tombon ja serĉas mi.
[:Koro mia doloras tro.
Kie estas vi, Suliko?:]

Rozon vidas mia okul',
Sur ĝi roso kvazaŭ spegul'.
[:Ĉu ne dormas vi sub la roz'
En eterna dolĉa ripoz'?:]

Ĉe la roz' sur verda arbet'
Najtingalo kantas kantet'.
[:Ĉu proksime vi estas, ho,
Ĉu en malproksim', Suliko?:]

Sub la roz' nun sidas birdet',
Alten sonas ĝia kantet',
[:Kvazaŭ dirus ĝi: "Aŭdu do,
Ĉi ja estas mi Suliko!:]

Trad. A.K.

PROGRAMO

Útorok: hned' po vyučování žiaci sa poponáhľajú na obed, lebo o 13,22 h odchádza električka zpred stanici do St.Smokovca. Ztadiel' pozemnou lanovkou sa pojde na Hrebienok. Návrat normálne k večeri a večer volno a príprava na stredu.

Streda: celodenný výlet na Štrbské pleso, Popradské pleso, Rysy, Ostervu, Batlzovské pleso podľa dispozic v škole.

Štvrtok: odpoľudnia kúpanie, večer o 19,30 h v sále soznamovacieho večierku prednáška na tému: "Oslo - nunjara ĉefurbo de Esperantujo". Prednáša Jozef Vitek. Piatok: odpoľudnia návšteva Tatranskej Lomnice podľa dispozic v škole.

Ĝoje ni konstatas, ke ano de nia Kolegio estas ankaŭ nederlanda samideano Car de Waart, kiu per siaj salutvortoj okaze de nia interkonatiga vespero akiris simpatiojn de ni ĉiuj. Ni forte esperas, ke li sentas sin hejme sub niaj Tatroj.

Ankaŭ ĝojiga surprizo per ĉiuj estis la ĉeesto de slovaka esper. pioniro sam. A. Kremmer el Košice. Sen li certe nia unua vespero ne estus tiel amikeca.

Niaj gesamideanoj montris al ni belan ekzemplon de entuziasmo. La grupo el Svit dimanĉvespere devus sufiĉe frue forlasi nian vesperan programon, ĉar la vagonaroj ne atendas. Sed la programo tiel ravigis ilin, ke ili tutsimple restis kaj uzis noktomezan rapidvagonaron paginte rapidvagonaran alpagon nur por la distance de 7 km!

Kontribuu vi ĉiuj al la enhavo de nia gazeto. Dependas de vi ĉu ĝi estos riĉenhava kaj bonkvalita. Viaj spertoj, travivaĵoj, opinioj kaj konkludoj eble interesas ĉiujn... tial skribu al la redakcio!

SPRITAĴOJ

Du malnovaj konataj ŝtelistoj trafis sin survoje. La unua demandis la alian: "Kiel longe vi jam ne ŝtelis?"

La dua: "Entute dum tri lastaj tagoj".

La unua do mirinde: "Ĉu vi eble pro via bona konduto volas fariĝi la vilaĝestro?"

En kiu monato naskiĝas en nia lando plej multaj infanoj?

(Respondo en la proksima numero).

KLACĜEMA OBSERVANTO

Esperantistĉe jsou nĉrodem vynalĉzavĉym. Nejlepšĉi dĉkzak o tom podĉvĉvĉ Hanako, kterĉy po nastoupenĉi do pĉeplnĉnĉho rychlĉiku nijak neztratil svou duševnĉi rovnovĉhu. Mĉsto obvyklĉ kolibĉřĉi foukacĉi harmoniky vytĉhl pĉřiručnĉho zavazadla desku menšĉich rozmĉřĉ, a pomocĉi pĉedem pĉipravenĉy provazcĉ obratnĉ ĉi zavĉsil na zařĉzení vozu a mezi provazce vsunul ruce i hlavu a za chvilku mohutnĉm chrĉpĉnĉm pĉesvĉdĉil spolucestujĉcĉi, že jeho spĉnek ve stoje je stejnĉ vydatnĉy jako v dobrĉe hanĉckĉ posteli. Veškerĉ pokusy zabrĉnit jeho chrĉpĉnĉ zĉstaly bezvĉslednĉ. Jen tak se stalo, že rychlĉik dojel do Popradu s tĉmĉř hodinovĉm zpoždĉnĉm, i kdĉž oživovacĉ pokusy spolujedoucĉich samideĉnĉ byly zahĉjeny uŹ v Mikulĉši.

Mnohĉ samideĉnĉi dnes zvedavĉm zrakom si obzerali nĉšho redaktora a jeho spolupracovnĉka. Noako sa ĉm nepĉĉili. Nie je to div! Veď obaja spia v posteliach, kde matrace sĉ v prostriedku tak vylezenĉ, že len krajnĉ Źnava ĉm dovolila spĉnek. Je otĉzka, ako budu vyzerat' ĉch kostry na druhĉ tĉždeň.

Ĉefo de nia Verda vendejo en zorgoj. Dimanĉe nia konata samideano Pytloun vane cerbumis kiel eblas, ke liaj kofroj ankoraŭ ne alvenis en Poprad, kvankam li alsendis ilin pli frue el Doksy, ol tiuj samideanoj, kies kofroj jam estis tie ĉi. Lia grizaspekta zorgoplena vizaĝo iom heliĝis noktomeze, kiam atingis lin la sciigo, ke la sopirataj valizoj feliĉe estas en Poprad. Tutan lundon li dediĉis al ordigo de sia vendejĉambro kaj nuntempe li jam regas pipfumante en sia vendejo, kontentigante dezirojn de sia vasta klientaro.

Ĉu vi ŝatmanĝas kuniklojn? En la jesa okazo, turnu vin al sam. Ŝpŭr, kies provizo estas neelĉerpebla.

PROVERBOJ (laŭ Zamenhof)

Nur tiu ne eraras, kiu neniam ion faras. Pekinto pentas, kolero silentas. Ne karesu per mano, sed karesu per pano. Pri la ŝtrumpa truo, scias nur la ŝuo. En landoj transmaraj estas oraj arbaroj. Mizero faras viziton, ne atendante inviton. Forveturis malsaĝa, revenis nur pli aĝa. Ne demandu scienculon, demandu spertulon. Al la papero ne mankas tolero.

ESPERANTISTA SENTENCO

Ne tiu estas bona esperantisto, kiu bone esperas, sed kiu ebligas bonan esperon.

ANONCOJ

Por povi partopreni niajn ekskursojn mi aĉetos bonajn gumpŝuojn, numeron 52! Signo: "Vaganta nederlandano"

Kupim slaninu, oŝtiepok alebo klbásku! Znaĉka: "Väčší záujem ako o esperanto".

Redakĉná uzávierka vždy o 11. hod.

Toto ĉíslo bole ukonĉené 11.8.52 o 17,30 hod.

Verda Voĉo de Poprad

No 2

POPRAD

14-8-1952

LA DEVIZO DE VERDA STANDARDO

La kreinto de nia lingvo deklaris en sia parolo en la tria Universala kongreso 1907 jenan konfeson pri nia verda standardo:

Ni Esperantistoj-batalantoj certe vidas en nia standardo, ke ĝi estas por ni io sankta, ĝi estas la signo, sub kiu ni marŝas al nia paca batalado, ĝi estas la voĉo, kiu konstante menorigas al ni, ke ni laboras por Esperanto nur tial, ĉar ni esperas, ke pli aŭ malpli frue, eble post multaj jarcentoj.

Sur neŭtrala lingva fundamento,
komprenante unu la alian,
la popoloj faros en konsento
unu grandan rondon familian.

Ni konstante ripetadis, ke ni tute ne deziras nin enmiksi en la internan vivon de la gentoj, sed ni deziras nur krei ligantan ponton inter la gentoj. La devizo de la ideaj esperantistoj, neniam ĝis nun precize formulita, sed ĉiam klare sentata, estas:

"Ni deziras krei neŭtralan fundamenton, sur kiu la diversaj homaj gentoj povus pace kaj frate interkomunikiĝadi, ne altrudante al si reciproke siajn gentajn apartaĵojn."

Tia, laŭ mia opinio, estas la devizo de la verda standardo, de tiu bela kaj majesta standardo, kiu kunvokas nin ĉiujare el ĉiuj partoj de la mondo en la nomo de la plej bela revo de la homaro.

-jelĉ-

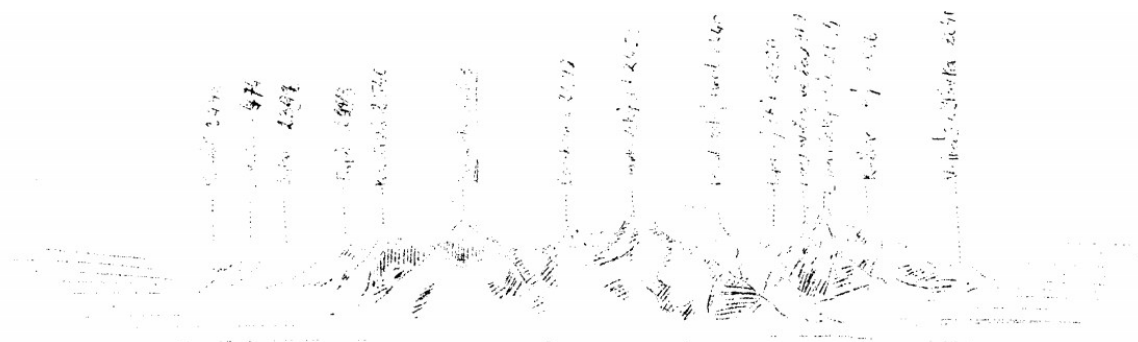
Forte ni staru, fratoj amataj,
por nia sankta afero!
ni bataladu kune tenataj
per unu bela espero!

Regas ankoraŭ nokto sen lumo,
la mondo dormas obstine,
sed jam leviĝos baldaŭ la suno,
por lumi, brili senfine.

(El "Al la fratoj" de L. L. Zamenhof)

KRONIKO

Mardan antaŭtagmezon la 12-8-1952 travivis la kolegio en bona laboro. Dum la ĉefa paŭzo estis komuna fotografado per la plej moderna fotografilo de nia fervora s-ano Milan Zvara kaj jam vespere ni ĉiuj povis kritike observi belaspektajn vizaĝojn de niaj kolegianoj kaj -inoj. Posttagmeze estis dediĉita al la unua "oficiala" ekskurso en la montaregon. La ŝnurfervojo ascendportis ĉiujn al Hrebienok, do kie po grupoj ni vizitis Kamzík, akvofalojn aŭ Skalnaté pleso. Belege travivita posttagmezo.

Libera merkredo estas plene rezervita por la tuttaga vizito de Altaj Tatroj. Komuno ni trajne atingis Štrbské pleso kaj de tie promene Popradské pleso. Post formanĝo de ekskurstagmanĝo (lardo, verda papriko kaj pano) ni grupiĝis en tri grupojn. La unua celis kaj dum la tago ankaŭ atingis Ŝabie pleso kaj Rysy (2503m alteco), la dua Osterva (1934m alteco), Batizevské pleso, Sliezsky dom kaj la tria celis trarigardi la ĉirkaŭaĵon de Popradské pleso. Dum la vespero ĉiuj laciĝitaj kun feliĉa rido en siaj vizaĝoj revenis sen akcidento hejmen kaj jaŭde antaŭtagmeze kolektiĝis komplete en siaj respektivaj klasoj. Tiel la gekolegianoj atestas, ke ili alvenis en Poprad ne nur per partopreni belajn, bone organizitajn ekskursojn, sed samtempe por alĉerpi novajn sciojn en la verda lingvo.

VI

NOVAĴOJ

D-ro A. P i t l í k festas sian 50-jaran esperantistan jubileon.

En aŭgusto antaŭ 50 jaroj, kiel gimnaziano, esperantiĝis nia direktoro D-ro Augustin Pitlík. Liaj meritoj estas mondkonataj kaj ni nur asertas lin pri nia granda admiro al lia persono kaj verko.

Li daŭre restu sana kaj juna por nia esperantistaro!

Ĉeĥa esperantistino kaj la Universala Kongreso.

Eli Urbanová, bone konata esperantista poetistino, en la internacia konkurso de esperantistaj poetoj, okazinta en la kadro de la ĵus finita 37a UK en Oslo, akiris per siaj poemoj IIan kaj VIIIan premion.

Ni sincere gratulas al la sukceso de nia sinpatia samideanino!

Japanujo.

En pli ol 30 universitatoj kaj 50 mezgradaj lernejoj troviĝas esperantistaj grupoj.

PROGRAMO

Piatok: vylet do Tatranskéj Lomnice. Odchod z Popradu elektriĉkou v 13.22 hod. prestúpit' v Staron Smokovci. Jazdenky zakúpit' v Poprade do Tatranskej Lomnice. Odchod z Lomnice vlakom (nie elektriĉkou) v 18,40 h. Presadať v Studenom Potoku. Prichod do Popradu v 19.36 hod.

Sobota: po obede oddych, večer nacvičovanie piesní od 19.30 hod. v sále v Spišskej Sobote. Texty "La Espero" so sebou!

NedeĤa: celodenný vylet do Slovenského raja. Odchod v 5.33 hod vlakom I. skupina do Vydriku, II. skupina do Letanoviec, III. skupina do Tomašoviec, IV. skupina do Smižan. Každý si zakúpi jazdenku podlá svojej skupiny. Nazpet nastupujú všetky skupiny v Tomašovciach na vlak v 18,16 hod. Podrobné informácie v škole!

ESPERANTO EN UNESCO

En aprilo la Eduka, Scienca kaj Kultura organizo de UN decidis enmeti inter la projektojn pridecidotajn el la Ĝenerala Kunveno, kiu okazos en Parizo en novembro, la jenan:

"La Ĝenerala direktanto rajtas studi la problemojn pri la intelektaj kaj moralaj interrilatoj inter la popoloj de diversaj lingvoj, kaj la metodojn por helpi solvon de tiuj problemoj."

Samtempe UN, en la dekumentaro pri la decidota programo, mencias petskribon pri esperanto subskribitan de pli ol 800.000 persenoj kaj aprobita de organizoj kun pli ol 15.000.000 membroj. La petskribo estis prezentata al UN en aŭgusto 1950.

Tial la kunveno de Parizo estos grava por ĉiu, kiu kredas, ke esperanto estas plena solvo de la lingva diverseco. La klopodoj persvadi la Ligon de Nacioj subteni esperanton rezultigis valoran raporton pri la instruado de esperanto, laŭ kiu multaj registaroj permesis esperantajn klasojn en la lernejoj. La eldonado de bultenoj en esperanto per la Internacia Labora Organizo estis grava rekono kaj ekzemplo. Estus granda antaŭenigo por esperanto se UN decidus tiun ĉi studon. Valoras do, ke la samideanoj klopodis pri la petskribo al UN. Se ni forlasos la okazon, estos vana la fidela laboro de dekmiloj da entuziasmoj, kiuj kolektis la subskribojn.

Por atingi la celon, ke UN en Parizo decidu entrepreni la studadon, estas necesege, ke oni rapidu kaj profitu el nia sperto pri la petskribo.

Jam preskaŭ tri jaroj pasis de kiam reprezentantoj de UEA prezentis la petskribon al la Ĝenerala Helpsekretario en la ĉefsidejo de UN. Nun tamen ĝi sidas nur en la kategorio B, kaj ĝi realiĝos nur se estos sufiĉe da mono post la fino de aliaj "pli gravaj" projektoj. Spite al energia agado de s. Durand, la komisiito de UEA por Unesco-aferoj, kaj la esperantistoj de la pariza regiono, la afero malrapide progresas, ĉar UN estas aro de registaroj. La sekretario, ĉu de UN ĉu de Unesco ne rajtas iniciati eĉ studadon sen aprobo de la plimulto de la membro-ŝtatoj. Pro tio estas necese, ke la registaroj instrukciu siajn reprezentantojn, kiuj ĉeestos la kunvenon en Parizo, subteni la studadon kaj proponi, ke ĝi estu movata de la kategorio B en la aktualan programon.

Sekvas, ke ĉiu nacia asocio kaj ĉiu individua esperantisto influu sian registaron - la ministron de eksterlandaj aferoj, la ministrojn de kulturaj kaj edukaj aferoj, la oficistojn en la departementoj k.t.p. Nur per organizita klopodo ni povas sukcesi.

(Laŭ sciigo de Aŭstralia Esperanto-Asocio)

KLAĈEMA OBSERVANTO

Marde matene en lernejon veturanta verdstela lernanto salutis la aliajn per "Bonan vesperon". Kvankam ni scias, ke li estas nur unutaga komencanto, havanta plej bonan volon, tamen ni rekomendas uzi tiujn kutimajn belegajn salutojn konforme al respektiva tagodivido, ĉar estus malkonvene ekz. venanto al la matenmanĝo saluti ĉiujn per "Bonan nokton", kvankam kelkaj ankoraŭ duondormetas pro la dumnokta studado!?!

Náš riaditel kolegia, slavný cestovatel, zablúdil, keď sa vracal z večierku. Hoci sa snažil z plných sil rozpomenúť sa na Poprad z dob pred 30 rokmi, nič mu nepomohlo skoro si pripomenúť správnu cestu a keď jeho sverenci už dávno spokojne spali, jeho domáci marne premýšľal, kde sa túla jeho podnájomník, budiaci inak dojom slušného, staršieho pokojného človeka. Len v ranných hodinách, celkom ustatý, zvonil hore menovaný na svojho domáceho a snažil sa potom chytro dospať čo premeškal. Konstatujeme z tejto skutočnosti, že aj poctivo vyzerajúca tvár môže mýliť!

Pri včerajšem výstupe na Rysy sa poobzerali a jeden z nich konštatuje. "Vyššie to už asi nepôjde."

El la Verda vendejo.

Post vanaj informoj por prizorgi refreŝigan nutraĵon al niaj gekursanoj, mi kun ĝojo eksciis, ke estas riceveblaj bakitaj kunikloj. Do, karaj gesanideanoj, tuj kiam s. Ŝpŭr liveros kontentigan kvanton, mi komencos per la distribuado al la malsataj. Bonega afero. Py

Skupinka posluchačů na výletě v Tatrách, vedená s. Šolcem, rychlým pochodem přesně na minutu splnila program, a vrátila se do Popradu v 21 hodin. Ve skupině velmi čile si vedl známý abiturient koleje Hanako. Dokázal, že mladým stačí tempem. Od Skalnatého plesa byl však pohřešován. Domníváme se, že neodolal a dal se do služeb tamní hvězdárny. Dodáváme, že dalekohledem opatřený byl a že alespoň na dálku sledoval odjezd posledního vlaku z Lomnice.

ANONCOJ

Rád sa soznámim s uprímnuu samideánkou, ktorá by mala záujem o každodenné kúpanie v Batizovskom plese. V odmenu esperantská konverzácia. Zn. "Dumviva komencanto".

Z REDAKCIE

Redakcia bohato odmení všetky príspevky zo života kolegia, ktoré bu- nečitelné o 14,45 hod.